

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

ZAKLJUČNA STROKOVNA NALOGA VISOKE POSLOVNE ŠOLE

**MOTIVIRANJE MLADIH PROSTOVOLJCEV V PROSTOVOLJNEM
GASILSKEM DRUŠTVU**

KSENIJA VIDMAR

IZJAVA O AVTORSTVU

Spodaj podpisana Ksenija Vidmar, študentka Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, izjavljam, da sem avtorica zaključne strokovne naloge z naslovom Motiviranje mladih prostovoljcev v prostovoljnem gasilskem društvu, pripravljene v sodelovanju s svetovalko dr. Judito Peterlin.

Izrecno izjavljam, da v skladu z določili Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Ur. l. RS, št. 21/1995 s spremembami) dovolim objavo zaključne strokovne nalogena fakultetnih spletnih straneh.

S svojim podpisom zagotavljam, da

- je predloženo besedilo rezultat izključno mojega lastnega raziskovalnega dela;
- je predloženo besedilo jezikovno korektno in tehnično pripravljeno v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, kar pomeni, da sem
  - poskrbela, da so dela in mnenja drugih avtorjev oziroma avtoric, ki jih uporabljam v zaključni strokovni nalogi, citirana oziroma navedena v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, in
  - pridobila vsa dovoljenja za uporabo avtorskih del, ki so v celoti (v pisni ali grafični obliki) uporabljena v tekstu, in sem to v besedilu tudi jasno zapisala;
- se zavedam, da je plagiatorstvo – predstavljanje tujih del (v pisni ali grafični obliki) kot mojih lastnih – kaznivo po Kazenskem zakoniku (Ur. l. RS, št. 55/2008 s spremembami);
- se zavedam posledic, ki bi jih na osnovi predložene zaključne strokovne naloge dokazano plagiatorstvo lahko predstavljalo za moj status na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani v skladu z relevantnim pravilnikom.

V Ljubljani, dne 29.7.2014

Podpis avtorice:_____

KAZALO

UVOD	1
1 MANAGEMENT NEPROFITNE ORGANIZACIJE	2
1.1 Funkcije managementa v neprofitni organizaciji	2
1.1.1 Planiranje	2
1.1.2 Organiziranje	3
1.1.3 Vodenje	3
1.1.3.1 Motivacijski dejavniki	4
1.1.3.2 Motivacijska teorija	5
1.1.4 Kontroliranje	7
1.2 Izzivi pri vodenju neprofitnih organizacij	7
1.2.1 Izobraževanje	7
1.2.2 Komunikacija	8
1.2.3 Motivacija	9
2 MANAGEMENT V PROSTOVOLJNEM GASILSKEM	
DRUŠTVU (PGD)	10
2.1 Raziskovalne metode	11
2.1.1 Analiza dokumentov	11
2.1.2 Kvalitativni intervju	11
2.1.3 Opazovanje z udeležbo	11
2.1.4 Skupinski pogovor	12
2.2 Predstavitev PGD	12
2.3 Predstavitev sodelujočih v raziskavi	13
2.3.1 Predstavitev ugotovitev iz intervjujev mentorjev	13
2.3.2 Predstavitev sodelujočih v skupinskem pogovoru	14
2.4 Analiza podatkov	14
2.4.1 Analiza dokumentov	14
2.4.2 Kvalitativni intervju	16
2.4.3 Opazovanje z udeležbo	17
2.4.4 Skupinski pogovor	20
2.5 Ugotovitve in priporočila	23
SKLEP	24
LITERATURA IN VIRI	26

KAZALO SLIK

Slika 1: Lipičnikovi dejavniki motivacije	5
Slika 2: Piramida potreb A. Maslowa	6

Slika 3: Izobraževanje za dihalne aparate	8
Slika 4: Koraki metode asertivnosti	9
Slika 5: Državni prvaki v gasilski orientaciji leta 2013	10
Slika 6: Povabilo k skupinskemu pogovoru prek socialnega omrežja Facebook	22
Slika 7: Sedežni red pri izvedbi skupinskega pogovora.....	22

KAZALO TABEL

Tabela 1: Vprašanja, zastavljena mentoricam.....	16
Tabela 2: Uvrstitve na državnih tekmovanjih	19
Tabela 3: Vprašanja, postavljena v skupinskem pogovoru	21
Tabela 4: Udeleženske v skupinskem pogovoru.....	21

UVOD

Za svojo zaključno strokovno nalogo sem si izbrala temo z naslovom Motiviranje mladih prostovoljcev v prostovoljnem gasilskem društvu. Gasilsko društvo je humanitarna organizacija, v kateri občani prostovoljno sodelujejo in opravljajo naloge na področju gasilstva, varstva pred požarom ter druge aktivnosti, ki so pomembne za razvoj in delo gasilstva (Zakon o gasilstvu, Ur. l. RS, št. 71/1993). Dolgo sem članica prostovoljnega gasilskega društva (PGD). Moja vloga v tem društvu se je v zadnjem času zelo spremenila. Včasih sem tekmovala na različnih tekmovanjih, zdaj pa na teh tekmovanjih sodelujem kot mentorica mladih, starih od 6 do 17 let, zato želim raziskati, s katerimi mehanizmi bi lahko mlade še bolj motivirali. Pred kratkim sem se kot mentorica udeležila državnega tekmovanja, na katerem je bilo približno 1800 tekmovalcev. Ugotovila sem, da se motivacija po društvih zelo razlikuje. Nekateri mentorji in predsedniki društev motivaciji mladih namreč po mojem mnenju namenjajo premalo časa.

Pri izdelovanju zaključne strokovne naloge sem uporabljala dve različni metode raziskovanja. Najprej sem uporabila opisno ali deskriptivno metodo in z njo opisala funkcije managementa neprofitne organizacije ter predstavila pomembne dejavnike motiviranja in motivacijske teorije. Glede na svoje izkušnje predvidevam, da je poglavitna težava neprofitnih organizacij motivacija ljudi, saj prostovoljci za svoje delo niso finančno nagrajeni in zato ni možnosti denarnih stimulacij. V drugem delu pa sem raziskovala motivacijo in poiskala rešitve za izboljšanje motivacije mladih. Uporabila sem metode opazovanja z udeležbo, kvalitativni intervju, skupinski pogovor z mladimi prostovoljci in analizo dokumentov.

Namen moje zaključne strokovne naloge je ugotoviti, na kakšen način (»Kako?« - značilno vprašalno izhodišče kvalitativnega raziskovanja) bi bili mladi bolj motivirani za delo v prostovoljnem gasilskem društvu. Menim, da bi bilo zanimivo izvedeti mnenje in želje mladih, ki jih pogosto ne želimo slišati. Ob zadnji naravni nesreči so se tudi mediji in državljani nasploh začeli zavedati, kako pomembne so prostovoljne organizacije. Pomembni pa so tudi mladi, saj so oni prihodnost teh organizacij.

Moj cilj je predvsem prepoznati motivatorje mladih prostovoljcev v prostovoljnem gasilskem društvu prek pridobivanja (ne)formalnih informacij o obravnavani organizaciji in motivaciji mladih prostovoljcev, kar mi bo pomagalo tudi v prihodnje pri vodenju, organiziranju, kontroliranju, nagrajevanju mladih prostovoljcev, tako da ima moja zaključna naloga teoretične in praktične implikacije na področju managementa.

V zaključni nalogi sem si postavila raziskovalno vprašanje in potem skušala odgovoriti nanj. Poskušala sem ugotoviti motivacijo mladih in načine, kako bi se dala izboljšati. V nalogi osnovna izhodišča so uvod, jedro, zaključek in sklep. Glavni del je sestavljen iz dveh delov. V prvem so opredelitev teorije managementa neprofitne organizacije in

motivacijski dejavniki in teorije. Drugi del pa je raziskovalni. Pri tem sem uporabila raziskovalne metode, kot so analiza dokumentov, intervjuji mentorjev, opazovanje z udeležbo ter skupinski pogovor z mladimi. Vsako poglavje raziskovalnega dela vsebuje raziskavo in analizo rezultatov raziskovanja.

1 MANAGEMENT NEPROFITNE ORGANIZACIJE

Država in sodobno gospodarstvo sta v nekaterih primerih zadovoljevanja človekovih potreb nemočna/nezadovoljiva, zato so se začele ustanavljati neprofitne organizacije. Te se lahko pojavljajo v različnih oblikah, vendar zanje ne poznamo poenotene definicije. Opišemo jih lahko z nekaterimi sopomenkami oziroma protipomenkami organizacij, ki so definirane. Neprofitne organizacije opisujemo z besedami nevladne, nedobičkonosne, neodvisne in dobrodelne. Večinoma gre za to, da te prostovoljne organizacije, ki sicer včasih pridobijo dobiček, tega ne smejo razdeljevati med svoje člane. Te organizacije bi pravno lahko natančneje imenovali organizacije, ki ne razdeljujejo dobička svojim članom (Horak, 1995, str. 17).

Management neprofitne organizacije se razlikuje predvsem v tem, da pri neprofitni organizaciji vodje svojih članov ne morejo stimulirati z denarnimi nagradami. Člani neprofitnih organizacij so prostovoljci in ne zaposleni, kot je to v vseh drugih pravnih oblikah družb. Neprofitne organizacije, kot so prostovoljna gasilska društva, so v Sloveniji registrirane kot pravne osebe zasebnega prava in se morajo ravnati po Zakonu o društvih ter Zakonu o gasilstvu. Društva se financirajo s prostovoljnimi prispevki in iz državnega proračuna. V nadaljevanju bom predstavila funkcije managementa v neprofitni organizaciji ter izzive, s katerimi se soočajo v neprofitni organizaciji.

1.1 Funkcije managementa v neprofitni organizaciji

Funkcije managementa (Dimovski & Penger, 2008) obsegajo planiranje, organiziranje, vodenje in kontroliranje.

1.1.1 Planiranje

Če želimo doseči zastavljeni cilj, moramo zanj narediti plan, v katerem opišemo naše aktivnosti za doseg cilja. Proces planiranja se začne z opredelitvijo poslanstva ter strateških ciljev za organizacijo kot celoto (Dimovski & Penger, 2008, str. 41).

Poslanstvo je razlog za obstoj organizacije, vizija pa je opis organizacije v prihodnosti (Dimovski & Penger, 2008, str. 41–42). Poslanstvo oziroma razlog za obstoj prostovoljnih gasilskih društev (v nadaljevanju PGD) so bili v preteklosti požari, pri katerih je nastala velika materialna škoda ali pa so se končali celo s smrtnimi nesrečami. Vizija PGD pa predstavlja dolgoročni cilj, da bi bilo čim manj požarov, in zato je treba ozaveščati ljudi.

Mnogo podjetij ima za glavni cilj doseganje dobička, to pa ne velja tudi za neprofitne organizacije. Za doseganje cilja morajo biti na voljo denarna sredstva. V neprofitni organizaciji je pomembno, da imamo toliko denarnih sredstev, da lahko uresničimo zastavljene cilje.

Glavni cilj PGD je zaščita in reševanje ljudi pri naravnih in drugih nesrečah. PGD opravljajo preventivne in operativne naloge v zvezi z varstvom pred požarom. Cilje v PGD določata predsednik in poveljnik.

1.1.2 Organiziranje

V Sloveniji so PGD organizirana v gasilske zveze in gasilske regije. V posamezno gasilsko zvezo so vključena vsa PGD na območju določene občine. V gasilsko regijo pa je združenih več gasilskih zvez. V Sloveniji je 17 gasilskih regij, 110 gasilskih zvez in približno 1500 PGD (Gasilske zveze po Sloveniji, b. l.).

Pomembna organizatorja v PGD sta predsednik in poveljnik društva. Naloge poveljnika in njegovega namestnika določajo posebna pravila gasilske službe prostovoljnih gasilcev. Poveljnik poveljuje gasilski enoti, organizira strokovno usposabljanje, skrbi za brezhibnost zaščitne in reševalne opreme, pa tudi za disciplino. Če pride do poškodb članov društva, je njegova naloga, da poškodbe prijavi pristojnemu organu za zdravstveno varstvo za zagotovitev pravic po Zakonu o gasilstvu. Člani PGD pa morajo poslušati in uresničevati povelja. Če poveljnika PGD ni, njegove naloge opravlja njegov namestnik ali podpoveljnik. Zelo pomembna je komunikacija med člani in poveljnikom. Včasih komunicirajo tudi preko mobilnih naprav ali UKW-postaj, zato mora biti povelje sporočeno vedno jasno, glasno in razumljivo. Pomembna sta tudi komunikacija in sodelovanje med različnimi društvi, saj velikokrat posamezno društvo potrebuje pomoč sosednjih društev pri intervencijah (Posebna pravila gasilske službe, 2010).

Predsednik skrbi za finance društva. Skupaj s poveljnikom organizira, vodi, načrtuje in nadzoruje delo v društvu. Predsednik vsaki dve leti organizira tudi veselico.

1.1.3 Vodenje

Vodenje pomeni vplivati in pridobivati ljudi, ki bodo poskušali uresničiti cilje organizacije. Dober vodja mora svoje zaposlene oziroma v mojem primeru prostovoljce znati motivirati za delo, biti mora večš komuniciranja, kar je ključnega pomena pri tem, kako se bodo člani lotili dela ter si razdelili naloge. Vodja mora torej s člani društva sklepati številne dogovore. V PGD se naloge vodje pojavijo v dveh različnih oblikah, in sicer na organizacijski ter operativni ravni.

Predsednik mora voditi društvo na splošno, odgovarja za njegovo pravilno in uspešno delovanje. Med drugim je odgovoren tudi za finance. Pridobiva nove člane, donatorje, skrbeti mora za motivacijo, organizira ter vodi gasilsko veselico.

Poveljnik pa na operativni ravni poskrbi, da gasilci uspešno opravijo intervencijo. Poveljnik je tisti, ki vodi ter odloča o poteku intervencije ter načinu gašenja. Njegova naloga je tudi skrb za brezhibnost gasilske opreme.

Vodenje PGD je najboljši takrat, ko so prostovoljci najbolj motivirani, ko svoje delo želijo opravljati in ko to počnejo z veseljem. Ker je motivacija zelo pomemben element funkcije vodenja, sem svoji nalogi dodala kratki podpoglavji z motivacijskimi dejavniki in motivacijsko teorijo.

1.1.3.1 Motivacijski dejavniki

Dejavnike motivacije je Lipičnik (1998, str. 162) razdelil na individualne razlike, značilnosti dela in organizacijsko prakso (Slika 1). Čeprav je delitev motivacijskih dejavnikov opisalo več različnih teoretikov, se mi zdi za opredelitev razmer v PGD najbolj smiselna prav njegova, zato sem se odločila, da jo na kratko povzamem.

Med individualne razlike uvrščamo predvsem posameznikove potrebe, njegova stališča in vrednote (Lipičnik, 1998, str. 162). Pri tem dejavniku je pomemben posameznik. Vsi pa vemo, da se ljudje razlikujejo po svojih lastnostih in da imajo različne potrebe in vrednote. Nekateri motivira denar, druge že preprosta priznanja. Nekateri somotivirani s tem, ker v delu vidijo izziv. Zato si morajo vodje prizadevati, da motivacijo čim bolj prilagodijo posamezniku. Dejavniki motivacije, ki izvirajo iz posameznika, so še posebej pomembni, saj dajo posamezniku občutek, da so za nas pomembne tudi njegove potrebe in cilji.

Značilnosti dela oziroma posameznih nalog so odvisne od tega, kdo jih lahko opravlja. Za nekatere ljudi naloge pomenijo izziv, zato so za opravljanje le-teh zelo motivirani. Naloge so glede na težavnost izvedbe razdeljene na bolj in manj cenjene. Vendar se moramo zavedati, da so manj cenjene naloge pogosto osnovni pogoj za opravljanje glavnih nalog. Torej je osnovna naloga prostovoljcev PGD, da ob morebitnem nastanku požara le-tega uspešno v čimkrajšem času pogasijo, pri tem pa nista pomembna samo člana, ki gresta v goreč prostor in pogasita, ampak tudi strojnik, ki skrbi za vodo v cevi. Naloga mora biti opravljena v celoti brezhibno, zato je zelo pomemben dejavnik tudi sodelovanje med člani. Pomembne so tudi povratne informacije, ki jih dajo prostovoljci svojemu vodji, saj ta z zbiranjem mnenj spozna, kaj komu ustreza, in ugotavlja, katere so tiste naloge, ki posameznike najbolj motivirajo, da bodo v svojo nalogo vložili ves trud in jo na koncu uspešno opravili.

Tretja skupina dejavnikov po Lipičniku (1998) pa je organizacijska praksa, ki jo sestavljajo sistem nagrajevanja ter pravila. Z nagradami lahko privabimo predvsem nove mlade prostovoljce. V našem PGD vsako leto za vse, ki kakorkoli pomagajo, organiziramo nagradni izlet. Do zdaj smo si ogledali Verono, živalski vrt v Zagrebu in rudnik v Velenju. Z nagradami pa ne le privabljamo novih članov, temveč tudi skrbimo, da se naši člani čutijo zavezani svojemu PGD in ga ne zapuščajo. Člani pa se morajo držati tudi nekaterih osnovnih pravil, saj z njimi zagotavljamo varnost. Ob intervenciji v požaru morajo biti zato vedno oblečeni v gasilske zaščitne obleke in obutev, saj s tem zavarujejo sebe pred poškodbami.

Slika 1: Lipičnikovi dejavniki motivacije

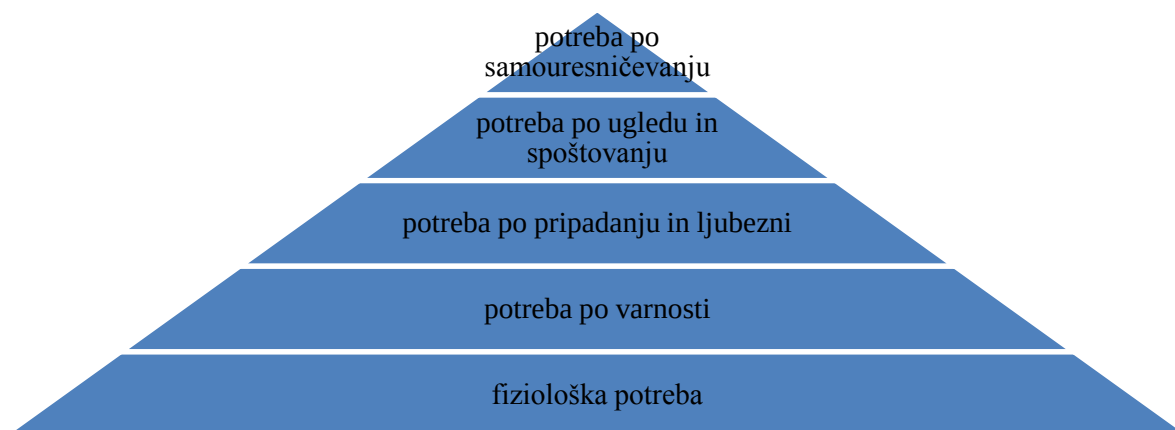
Vir: B.Lipičnik, Ravnanje z ljudmi pri delu, 1998, str.162.

1.1.3.2 Motivacijska teorija

Motivacijske teorije lahko okvirno razdelimo v dve skupini (Dimovski & Penger, 2008, str. 132–138). Prva skupina so vsebinske teorije, kamor spadajo teorija A. Maslowa, Herzbergova teorija in McClellandova teorija (Dimovski & Penger, 2008, str. 132–135). Druga skupina pa so procesne teorije, med katere lahko uvrstimo Adamsovo teorijo, Vroomovo teorijo in Skinnerjevo teorijo (Dimovski & Penger, 2008, str. 135–138). V nadaljevanju bom na kratko vsako izmed teh teorij tudi opisala.

Teorija A. Maslowa temelji na piramidi potreb in pravi, da morajo managerji preprosto ugotoviti, kje na piramidi se nahajajo zaposleni, saj tako ugotovijo, kaj narediti za povečanje motivacije svojih zaposlenih. Maslow (Dimovski & Penger, 2008, str. 132–133; Motivacijska teorija A. Maslowa) je identificiral pet glavnih tipov potreb, ki so prikazane na sliki 2. Te potrebe je razvrstil od najosnovnejše fiziološke potrebe, sledijo potrebe po varnosti, pripadnosti, potreba po samospoštovanju in najvišje v piramidi se nahaja potreba po uresničitvi.

Slika 2: Piramida potreb A. Maslowa

Vir: Motivacijska teorija A. Maslowa

Herzberg je v svoji študiji dejavnike motiviranja razdelil na higienike in motivatorje. Slednji se nahajajo v področju zadovoljstva in vplivajo na stopnjo zadovoljstva. Motivatorji so dosežki, pozornost, odgovornost, samostojnost in napredovanje. Higieniki pa se nahajajo v področju nezadovoljstva ter vplivajo na stopnjo nezadovoljstva. Med higienike spadajo delovni pogoji, plačilo in varnost, politika podjetja, nadzor in odnos do sodelavcev. Najprej je treba odpraviti nezadovoljstvo in šele nato lahko vzpostavimo motivatorje (Dimovski & Penger, 2008, str. 133–134; Herzbergova motivacijska teorija, 2008).

McClellandova teorija pa pravi, da so nekatere potrebe že pridobljene z izkušnjami. Potrebe, ki naj bi se jih najpogosteje naučili, so potrebe po dosežkih, po vključitvi in po moči (Dimovski & Penger, 2008, str. 135).

Adams pa v svoji teoriji enakosti ugotavlja, da ljudje vložke primerjajo z nagradami, pričakovanji. Med vložke spadajo vse dejavnosti, ki jih potrebujejo, da dosežejo svoja pričakovanja. Posameznik se glede na vložena sredstva primerja z drugimi in s povprečjem skupine. Če prevladuje neenakost, jo posamezniki skušajo po tej teoriji odpraviti s spreminjanjem vložkov ali pa prosijo za povečanje ugodnosti in nagrad, s popačenjem percepcij ter prenehanjem vlaganja sredstev (Dimovski & Penger, 2008, str. 135; Motiviranje zaposlenih, 2010).

Vroomova teorija se osredotoča na proces, pri katerem si posameznik prizadeva doseči nagrado. Pomemben je odnos med trdom posameznika, njegovimi dosežki in željo po rezultatih. Za uresničevanje dolgoročnih ciljev potrebujemo dovolj motivirane posameznike, ki morajo imeti vse tri dejavnike v modelu pričakovanj na visoki ravni (Dimovski & Penger, 2008, str. 136–137; Motiviranje zaposlenih, 2010).

Skinnerjeva teorija pa pravi, da vsako vedenje pripelje do nekih posledic. Posledice so lahko nagrada za uspešno opravljeno nalogo ali pa tudi kazen, če naloga ni bila opravljena uspešno. Nagrajevanje je še posebej pomembno pri neprofitnih organizacijah, saj je nedenarno. Kaznovanje pa zahteva temeljit premislek, saj moramo biti pri tem zelo previdni, ker ne želimo posameznikov odvrniti od sodelovanja (Dimovski & Penger, 2008, str. 137–138).

1.1.4 Kontroliranje

V vsaki organizaciji je potrebna kontrola oziroma nadzor – tudi v neprofitni. V PGD sta za nadzor odgovorna poveljnik in predsednik društva. Poveljnik kontrolira in nadzira vse dejavnosti ob naravni nesreči ali pri gašenju požara. Na intervenciji kontrolira delo članov, ki poskušajo požar najprej omejiti oziroma preprečiti njegovo širjenje in ga nato dokončno pogasiti. Poveljnik preverja tudi opremo gasilskega društva, ki mora biti na ustreznih mestih in vedno pripravljena za novo intervencijo. Predsednik društva pa skrbi zlasti za društvena finančna sredstva. On je tisti, ki nadzira in odloča o tem, za kaj se bodo finančna sredstva porabila in kako pridobiti nova.

V gasilski zvezi dvakrat na leto opravijo pregled društev, člani gasilske zveze pregledajo opremo PGD. Posamezno PGD opravi vajo reševanja ljudi iz »gorečega« objekta, nato člani gasilske zveze ugotavljajo rezultate z gasilskih tekmovanj. Na podlagi pregleda društev se odločijo, koliko sredstev bo posamezno društvo prejelo od gasilske zveze.

1.2 Izzivi pri vodenju neprofitnih organizacij

Temeljni cilj neprofitnih organizacij ni ustvarjanje dobička, zato se pri vodenju neprofitnih organizacij pojavljajo drugi izzivi. Iz lastnih izkušenj vem, da največ težav nastaja pri izobraževanju, komunikaciji in motivaciji prostovoljcev, zato sem svoje predpostavke tudi preverila v empiričnem delu zaključne strokovne naloge. V nadaljevanju na kratko predstavljam glavne izzive in kako se z njimi spopadajo vodje prostovoljcev.

1.2.1 Izobraževanje

Izobraževanje je zelo pomembno, saj lahko samo z znanjem opremljen prostovoljec pomaga pri intervenciji. Izobraževanje se začne nezavedno že pri mladih z vstopom v prostovoljno društvo, saj se mladi izobražujejo z vajami za tekmovanja. Ker so tekmovanja različnih vrst, se vedno naučijo kaj novega in izpopolnjujejo svoje znanje. Mlade v zgodnji mladosti naučimo predvsem osnovnih stvari, ki jih morajo vedeti, da bi ob morebitnem požaru rešili sebe in s klicem številke 112 obvestili Center za obveščanje. S šestnajstimi leti pa se član gasilskega društva (takrat nosi naziv pripravnik) lahko odloči za opravljanje osnovnega tečaja za gasilca, ki obsega 21 ur teoretičnega in 41 praktičnega usposabljanja,

vendar pa mora biti zdravstveno in psihofizično sposoben. Izobraževanje organizira in vodi poveljnik PGD, financira pa ga PGD. Osnovni tečaj lahko prostovoljec nadgradi z obiskom nadaljevalnega tečaja, ki pa ga financira občina, in pridobi čin gasilec. Med temeljne učne programe spada še tečaj za vodjo skupine, tečaj za vodjo enote in tečaj za vodjo enot (Izobraževalni programi za gasilce, 2010). Gasilci lahko opravijo tudi tečaje za tehnično reševanje, za delo z nevarnimi snovmi, za upravljanje izolirnih dihalnih aparatov (slika 3), za gašenje notranjih požarov, tečaj za informatika ali pa mentorja mladine. Nekatere tečaje opravljajo prostovoljni gasilci v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje, ki sta ga ustanovili Ministrstvo za obrambo in Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (ICZR, 2011).

Slika 3: Izobraževanje za dihalne aparate

Vir: ICZR, http://www.sos112.si/slo/iczr_page.php?src=iz12.htm, 2011

Mnogi prostovoljni gasilci se ne zavedajo, kako zelo pomembno je izobraževanje, zato jih o tem poskušajo prepričati poveljniki, saj lahko s premalo znanja vplivajo na neuspešen potek intervencije.

1.2.2 Komunikacija

Komunikacija je temeljno orodje funkcije vodenja. Cilj komuniciranja je vplivanje na udeležence. Pomembno je, da poveljnik zna izbrati pravi način, s katerim doseže tvorno in kolektivno sprejemanje odločitev oziroma sporoči svojo odločitev. Vodja lahko svojo odločitev zgolj sporoči članom ali pa jih spodbuja k soodločanju in izražanju mnenj. Čeprav velja, da morajo prostovoljci upoštevati odločitve poveljnika, je to v večini primerov odvisno od sloga vodenja. Vodja se po vedenju ljudi odloči za slog vodenja. Poznamo štiri tipe vedenja ljudi, ki se jim prilagaja slog vodenja (Možina, Tavčar, Zupan, & Knežević, 2004, str. 38):

- malo voljni in malo zmožni – vodimo jih z ukazovanjem, naročanjem;
- malo zmožni, vendar voljni – vodimo jih tako, da jih poučujemo;

- zmožni, vendar le malo voljni – skušamo jih spodbuditi, da bi sodelovali;
- zmožni in voljni – z vodenjem ni težav, naloge jim zaupamo, delegiramo.

Poveljnikova povelja enoti morajo biti vedno jasna, razločna in glasna, da bi vsi razumeli, kakšne so njihove naloge. Motnje se lahko zgodijo pri pošiljatelju, prejemniku ali pa na komunikacijski poti. Težavam pri komuniciranju se lahko izognemo s ponavljanjem bistva in njegovo pojasnitvijo oziroma reartikulacijo. Zelo pomembne so povratne informacije, saj zagotavljajo obojestransko razumevanje (Možina et al., 2004, str. 76). Najpogostejša motnja pri prostovoljcu je, da ne posluša dovolj pozorno. Pri poveljniku pride velikokrat do motenj zaradi nejasnosti ali dvoumnosti povelj. Na komunikacijski poti pa največkrat nastanejo motnje zaradi hrupa iz okolice.

Opazila sem, da prostovoljci v neprofitnih organizacijah ne uporabljajo metode asertivnosti. Z metodo asertivnosti si prepričljivejši. Metoda asertivnosti je sestavljena iz treh korakov (slika 4). Prvi korak je aktivno poslušanje, vendar mora sogovornik imeti občutek, da ga slišimo, kaj nam sporoča. V drugem koraku povemo, kaj mislimo ali občutimo, v tretjem izrazimo svoje želje (Možina et al, 2004, str. 425).

Slika 4: Koraki metode asertivnosti

1.2.3 Motivacija

Motiviranje v neprofitnih organizacijah je v primerjavi s profitnimi specifično. V profitni organizaciji lahko svoje zaposlene motiviramo z višjo plačo ali tako, da jim obljubimo napredovanje. V neprofitni organizaciji denar, ki ga seveda dobijo od prostovoljnih prispevkov in iz državnega proračuna, ne smejo razdeliti med člane. Nepravilno vedenje na intervencijah je zelo težko sankcionirati. V profitnih organizacijah lahko vodje pri plači znižajo dodatke za uspešnost.

V neprofitnih organizacijah prostovoljci uresničujejo svoje potrebe po pomoči soljudem v naravnih nesrečah ali v požaru. Menim, da je hvalevredno, da si med seboj pomagamo, saj s tem izkazujemo svojo pripravljenost priskočiti na pomoč ljudem v stiski. Vsem tistim, ki

so člani v PGD, je osnovni cilj pomagati sočloveku, zato zanje ni pomemben le denar in družbeni položaj. Ljudje, ki radi pomagajo, izkazujejo, da ne gledajo le na svoje koristi, ampak se zavedajo, da se lahko tudi sami kdaj znajdejo v težavah, zato želijo tudi sami pomagati drugim ljudem. Taki ljudje so že sami po sebi zelo motivirani, vendar jih lahko še dodatno spodbujamo s preprostimi nagradami, pohvalami ali odlikovanji.

Mladi prostovoljci so motivirani, da se naučijo teorije gašenja in praktičnih nalog za tekmovanja, saj vedo, da bodo za to dobili nagrado, ki je velikokrat v obliki napredovanja na naslednjo raven tekmovanja. Mladi prostovoljci na tekmovanju za prva tri mesta vedno prejmejo pokale, medalje in priznanja. S takšnimi nagradami so velikokrat zelo motivirani in poskušajo dosegati vedno boljše in boljše rezultate. Dokaz za motiviranost odseva s slike 5. Na njej so zmagovalci iz našega društva na državnem tekmovanju v gasilski orientaciji v Svetem Juriju ob Ščavnici. Na sliki se jim je pridružil mentor, ki je tudi prejel medaljo za vložen trud. Medalja je motivacija ne le za ekipe, temveč tudi za mentorje.

Slika 5: Državni prvaki v gasilski orientaciji leta 2013

Vir: V Svetem Juriju potekalo državno prvenstvo v gasilski orientaciji, <http://www.prlekija-on.net/lokalno/6477/v-sv-juriju-potekalo-drzavno-prvenstvo-v-gasilski-orientaciji.html>, 2013

2 MANAGEMENT V PROSTOVOLJNEM GASILSKEM DRUŠTVU (PGD)

Ta del svoje zaključne strokovne naloge sem razdelila na pet poglavij. Prvo govori o raziskovalnih metodah, ki sem jih uporabila, da sem prišla do zelenih podatkov. V drugem poglavju je kratka predstavitev PGD Pijava Gorica. V naslednjem poglavju sem predstavila sodelujoče v različnih raziskovalnih metodah. Potem pa sledita še poglavji z analizo podatkov ter ugotovitvami in priporočili.

2.1 Raziskovalne metode

To poglavje sem razčlenila na štiri podpoglavja, to so Analiza dokumentov, Kvalitativni intervju, Opazovanje z udeležbo in Skupinski pogovor. V vsakem podpoglavju bom na kratko opisala izvedbo posamezne raziskovalne metode, ki jo bom kasneje analizirala v poglavju Analiza podatkov.

2.1.1 Analiza dokumentov

Analiza dokumentov je ena izmed raziskovalnih metod. Raziskovalci, ki se pripravljajo na izvedbo intervjujev ali skupinskega pogovora (tj. fokusna skupina), velikokrat naletijo na zelo zanimive dokumente iz raznih arhivov. Arhivi so lahko javni ali pa tudi zasebni (Analiza dokumentov, b. l.).

Ker pa je bilo teh dokumentov vedno več, sem se odločila, da bom dokumente, ki sem jih nabirala med raziskovanjem za izvedbo intervjujev in fokusne skupine, predstavila v samostojnem podpoglavju. Arhivi, v katerih sem našla vse te dokumente, pa so bili mešani – zasebni in organizacijski.

2.1.2 Kvalitativni intervju

Ker sem želela dobiti mnenja različnih skupin ljudi, sem se odločila, da bom v svoji zaključni strokovni nalogi opravila tudi intervjuje. Izprašala sem mentorice mladih prostovoljcev v PGD Pijava Gorica.

Intervju je ena izmed metod kvalitativnega raziskovanja. Je pogovor med dvema oseba, pri katerem eden izmed udeležencev postavlja vprašanja in drugi odgovarja. V raziskovanju poznamo strukturirane, pol–strukturirane in ne–strukturirane intervjuje (Kvalitativni intervju, b. l.).

V svojih intervjujih sem povpraševala po motivaciji mladih v PGD. V posebnem poglavju predstavljam udeležence intervjuja, tu naj omenim le, da sem k sodelovanju povabila mentorice, ki so svojo pot kot mentorice šele začele.

2.1.3 Opazovanje z udeležbo

Za opazovanje z udeležbo je značilno, da raziskovalec živi oziroma dela s skupino, zato skupino dobro pozna in lahko zapiše svoje ugotovitve. Raziskovalec lahko opazuje in tudi primerja vedenje ljudi in skupine. Raziskovalec jih pravzaprav opazuje, čeprav se oni tega ne zavedajo, zato so njihova dejanja in odzivi bolj pristni (Opazovanje z udeležbo, b. l.).

Sama se dlje časa ukvarjam z mladimi prostovoljnimi gasilci. Opazovala sem tako delo med mladimi kot medgeneracijsko sodelovanje prostovoljcev. V analizi opazovalne metode bom predstavila različne dokaze o sodelovanju med različnimi generacijami. Opisala bom tudi uspehe mladih prostovoljcev v PGD Pijava Gorica.

2.1.4 Skupinski pogovor

Za fokusno skupino pozna slovenska terminologija izraz skupinski pogovor. Ta je dober predvsem za iskanje novih rešitev in poteka med različnimi subjekti. Metoda se je v Sloveniji močnejše razvila po letu 2005 (Klemenčič & Hlebec, 2007, str. 7). Andragoški inštitut Slovenije je leta 2007 pripravil priročnik za učinkovito izvedbo fokusnih skupin. S tem priročnikom sem si tudi sama pomagala pri izdelovanju svoje zaključne strokovne naloge.

Pri skupinskem pogovoru gre za to, da izberemo temo, o kateri se izbrana skupina poglobljeno pogovarja. Ciljna skupina je v mojem primeru ženska mladinska desetina PGD Pijave Gorice. Sestavljena je iz devetih mladink, katerim sem zastavila 10 glavnih in tudi nekaj pojasnjevalnih vprašanj. Slednja so zelo pomembna v primerih, ko želimo pridobiti več različnih idej (Klemenčič & Hlebec, 2007, str. 25). Od devetih mladink se je skupinskega pogovora udeležilo sedem.

2.2 Predstavitev PGD

Prvo PGD je bilo ustanovljeno leta 1869 v Metliki. Na Pijavi Gorici pa je leta 1898 nastal velik požar, v katerem je pogorelo kar 13 hiš, 17 hlevov, 7 vezanih kozolcev in 41 manjših poslopij. Požar naj bi povzročili otroci, ki so pod kozolcem pekli krompir (ustni vir). Kmalu za tem velikim požarom je gasilsko mestno poveljstvo iz Ljubljane ocenilo požarno ogroženost in Ivanu Troštu naročilo, naj na Pijavi Gorici ustanovi PGD. Leta 1906 se je zbralo 24 vaščanov in podpisalo ustanovno listino. Za načelnika so izbrali tedanjega župana Pijave Gorice Josipa Jamnika, ki je na tem položaju ostal do konca druge svetovne vojne. Na zemljišču, ki ga je odstopila župnija Ig, so začeli graditi gasilski dom. Prostovoljci so kupili tudi prvo ročno brizgalno. Kraj sta prizadeli naravni nesreči, najprej debela toča, ki je uničila vaščanom ves pridelek, in le leto pozneje še hud vihar, ki je podrl šest kozolcev. Leta 1930 pa so prostovoljci nabavili cevi in voz za prevoz črpalke ter dogradili gasilsko dvorano in klet. Pijavški gasilci so nekega večera, ko je zagorelo na Plešah, hiteli pomagat gasilcem iz Škofljice in Šmarja. Med drugo svetovno vojno, leta 1943, je bil gasilski dom požgan, vendar pa so opremo pravočasno rešili. Starejši gasilci so se že takrat zavedali, kako pomembno je izobraziti mlade prostovoljce, zato so po vojni imeli tudi mladinsko gasilsko skupino. Vsi gasilci so družno poskušali poiskati nov prostor za gradnjo novega gasilskega doma, kar jim je kmalu tudi uspelo.

Prvo gasilsko desetino so odpeljali na tekmovanje leta 1974 (Pal, 2006, str. 1–27). Leta 1980 so naredili fasado na gasilskem domu in priredili veliko veselico z mimohodom gasilskih enot. Tega leta so dobili od Gasilske brigade Ljubljana prvo avtocisterno za prevoz vode (Pal, 2006, str. 29). Mladinci so leta 1992 na tekmovanju MGZ (Mladinske gasilske zveze) Ljubljana osvojili odlično tretje mesto (Pal, 2006, str. 32). Leta 1999 pa je pionirska desetina zmagala na regijskem tekmovanju v gasilsko športnih tekmovalnih disciplinah in se z zmago uvrstila na državno tekmovanje v Kočevju, kjer je osvojila odlično deseto mesto. Za zmago na regijskem tekmovanju sta bila zaslužna predvsem mentorja, pripomogle pa so tudi pridne in zagnane mlade gasilke ter stava med mladimi gasilkami in predsednikom, ki je obljubo tudi držal ter si kasneje odstranil svoje znamenite brke (Pal, 2006, str. 49–52).

Naslednje uvrstitve na državna tekmovanja bom opisala in razložila v Analizi podatkov, in sicer v podpoglavju Opazovanje z udeležbo, saj sem bila pri teh tekmovanjih prisotna v kar dveh različnih vlogah in sicer kot tekmovalka in kasneje kot mentorica.

2.3 Predstavitev sodelujočih v raziskavi

To poglavje sem razdelila na dve podpoglavji, ker sem imela štiri različne metode raziskovanja. Najprej sem opravila intervju z mentorji v PGD Pijava Gorica, zato jih bom na kratko predstavila. Mentorice sem spraševala po Lipičnikovi teoriji motivacije, ki sem jo predstavila v teoretičnem delu zaključne strokovne naloge. Nato sem opravila tudi pogovor z žensko mladinsko desetino, v katerem so me zanimale predvsem njihove ideje za izboljšanje motivacije in težave, ki se pojavljajo v desetini zaradi nemotiviranosti.

2.3.1 Predstavitev ugotovitev iz intervjujev mentorjev

Tadeja Lunar (rojena 7.9.1997) se je v društvo vpisala 1.5.2006. Kljub vsem obveznostim do treninga plesa je vedno z velikim veseljem prihajala na vaje. Osnovno šolo je obiskovala na Škofljici, zdaj obiskuje Srednjo vzgojiteljsko šolo v Ljubljani. Leta 2011 je dosegla prvo zmago na državnem tekmovanju v gasilski orientaciji v Cerknem, leta 2012 pa četrto mesto v orientaciji na Veliki Pirešici. Bila pa je tudi v ekipi, ki se je uvrstila na državno mladinsko tekmovanje za Memorial Matevža Haceta (GŠTD – gasilsko športne tekmovalne discipline). Zdaj je članica ženske članske ekipe in mentorica mladim prostovoljcem.

Eva Kramar (rojena 7.7.1996) je osnovno šolo obiskovala v Ljubljani, zdaj je dijakinja gimnazije Želimlje. Tudi ona se je nekaj časa ukvarjala s plesom. V PGD Pijava Gorica je vstopila sočasno s Tadejo, zato smo ju dali skupaj v ekipo, kjer sta dosegli odlične rezultate. Zdaj je tudi Eva mentorica mlajšim, zato sem se odločila, da ju povprašam po motivacijskih dejavnikih.

Urška Pirc je bila tretja članica v ekipi, ki je dosegla zmago v Cerknem in četrto mesto na Veliki Pirešici. Tudi ona širi svoje znanje med mlade prostovoljce. Na tekmovanjih jo je vedno spremljal oče, ki je predsednik našega društva. Tudi ona je obiskovala OŠ Škofljica, zdaj se pridno uči na gimnaziji Želimlje.

To so na kratko predstavljene prostovoljke, ki so bile najprej tekmovalke, zdaj pa svoje znanje širijo med mlade prostovoljce in se pri tem še zabavajo. Ker vedo veliko povedati o motivaciji in motivacijskih dejavnikih v našem društvu, sem z vsako posebej opravila intervju.

2.3.2 Predstavitev sodelujočih v skupinskem pogovoru

Skupina, za katero sem se odločila, da jih povabim na skupinski pogovor oziroma fokusno skupino, je sestavljena iz ženske mladinske desetine iz PGD Pijava Gorica. Dekleta so stara od 11 do 15 let in živijo na Pijavi Gorici. Osnovno šolo obiskujejo na Škofljici, razen ene članice, ki obiskuje šolo v Ljubljani. V PGD so štiri članice vstopile leta 2007, tri leta 2009 in po ena leta 2010 in 2011. Menim, da so zelo primerne za pogovor o motivaciji, saj želim izvedeti, kaj menijo o motivaciji in kakšne spremembe bi lahko uvedli za izboljšanje motivacije na vajah. Mojemu povabilu so se z veseljem odzvale, saj se je kar sedem članic udeležilo skupinskega pogovora, to pa je tudi optimalno število sodelujočih v fokusni skupini, priporočeno v strokovni literaturi.

2.4 Analiza podatkov

Poglavje Analize podatkov sem razdelila na štiri podpoglavja, saj sem imela tudi toliko različnih metod raziskovanja.

Pri pripravi na intervju sem našla veliko zelo zanimivih dokumentov in se odločila, da jih predstavim, kot dokaz pa gradivo priložim v priloge. Potem sem začela opravljati intervjuje z mladimi mentoricami. Za eno izmed raziskovalnih metod sem izbrala tudi opazovanje z udeležbo, saj sem tudi sama že dolgo članica PGD Pijava Gorica. Zadnja metoda raziskovanja – in zame najbolj zanimiva – pa je bila izpeljava skupinskega pogovora.

2.4.1 Analiza dokumentov

Med pripravami na izvedbo intervjuja in skupinskega pogovora sem našla zelo zanimive dokumente, zato sem se odločila, da jih bom analizirala v posebnem podpoglavju, dokumente pa sem priložila v priloge.

V Prilogi 1 članek o prvem državnem tekmovanju, ki se ga je udeležila tudi Pijava Gorica. Iz priloge je razvidno, da je predsednik res motiviral mlade pionirke tako, da jim je obljubil izlet v Gardaland. Izlet je tudi opisan na strani 9 tega glasila.

Priloga 2 je diploma, iz katere je razvidno, da so pionirke leta 2000 v Kočevju na državnem tekmovanju dosegle deseto do enajsto mesto. Imele so enako število točk kot ekipa, ki je dosegla deseto mesto.

Priloga 3 je priznanje ob zmagi v orientaciji leta 2011, ki je potekalo na smučišču Cerkno. Takrat sem bila v vlogi mentorice v zmagovalni ekipi, ki danes v društvu prenaša svoje znanje in izkušnje na mlajše.

Priloga 4 je priznanje mlajšim pionirkam za zmago na državnem kvizu leta 2011 v Vodica. To leto smo končali kar precej uspešno, saj smo zmagali septembra v orientaciji v Cerknem in novembra še v kvizu v Vodica.

V Prilogi 5 je tudi priznanje pripravnikov, ki so leta 2013 zmagali na državnem tekmovanju v orientaciji v Svetem Juriju ob Ščavnici. Tam so premagali domačine, kar res veliko pomeni, saj so imeli domačini prednost zaradi poznavanja tekmovalnega območja. Pripravnike so od zmage leta 2011 dekleta izzivale naj poskusijo doseči to, kar so dosegle tudi one. Pripravniki so tekmovanje vzeli kot velik izziv, saj so vedeli, da bo težko premagati domačine, vendar jim je na koncu le uspelo in veselje je bilo toliko večje.

Članek o letnem pregledu društva na Pijavi Gorici. Gasilska zveza Škofljica vsako leto pregleda vsa društva ter njihovo opremo. Glede na doseženo število točk, se razdelijo sredstva, ki jih dodeli Gasilska zveza Slovenije GZ Škofljica. Članek je iz oktobrskega Glasnika (glasilo občine Škofljice) 2004. Pod člankom o gasilskem delu na Pijavi Gorici pa je predstavljena še ena vrsta tekmovanja, ki je bolj za zabavo in se ji reče gasilski reli. Tekmovalci se vozijo od kraja do kraja, kjer so postavljene točke, na katerih opravljajo naloge. Lahko bi rekli, da je tekmovanje zelo podobno gasilski orientaciji, le da gre za daljše razdalje in da namesto teka uporabljajo kar gasilske kombije. Ta dva članka se nahajata v Prilogi 6.

Eden izmed načinov motivacije v našem društvu je predstavljen tudi v članku o četrtem mestu na državnem tekmovanju v gasilski orientaciji leta 2005 (Priloga 7), in sicer v zadnjem odstavku. V našem društvu velja, da si po napornem tekmovanju privoščimo kosilo v vaški gostilni, ki je znana tudi po zelo okusnih krofih.

V naši občini pa nismo edino uspešno društvo, ki se velikokrat prebije čez občinska in regijska tekmovanja do državnega nivoja. Leta 2005 so se nam v kvizu pridružili tudi mlajši pionirji iz PGD Orle (Priloga 8). Tako smo si med seboj izmenjali tudi gradiva za državno tekmovanje. Celotna regija Ljubljana 1 si je med seboj izmenjala gradiva, saj smo

se zavedali, da lahko le s skupnimi močmi dosežemo dobre rezultate (Priloga 9). Tako so Orelci dosegli tretje mesto na državnem tekmovanju, mi pa smo v Turnišču zmagali. Vsi kražani, predsednik in mentorji ter ostala ekipa, ki nas je podpirala, so bili na nas zelo ponosni.

Nekateri izmed tekmovalcev smo se leta 2009 odločili, da bomo svoje znanje začeli deliti tudi kot mentorji. Počasi smo začeli graditi novi ekipi, ki sta že leta 2011 dosegli naša pričakovanja (Priloga 10) z zmago najprej v orientaciji in kasneje še druga ekipa z zmago v kvizu v Vodicah.

Medgeneracijsko sodelovanje se je potrdilo tudi z udeležbo na državnem tekmovanju najprej na Veliki Pirešici (2012) in leto pozneje v Svetem Juriju ob Ščavnici, kamor se je uvrstilo kar pet ekip iz Pijave Gorice (Priloga 11). Zaradi sodelovanja med mladimi so takrat zmagali pripravniki.

Tudi pijavški veterani so bili aktivni v društvu, saj jim je uspelo usposobiti staro ročno brizgalno iz leta 1906 (Priloga 12). Mladi pa smo jih na vajah opazovali in se naučili kako se je včasih gasilo. Starejši so nam z veseljem odgovarjali na naša vprašanja.

Letos so mladinke iz Pijave Gorice dosegle velik uspeh na tekmovanju za Memorial Matevža Haceta, na katerem so zasedle odlično tretje mesto (Priloga 13). Tega tekmovanja smo se nazadnje udeležili leta 2000. To je bilo edino tekmovanje, na katerem nismo dosegli tako dobrega rezultata, zato smo bili še posebej navdušeni ob uspehu naše mladinske ženske desetine. Ta rezultat jim bo velika spodbuda za naprej, saj so doživele čudovite občutke, ki jih želijo ponoviti.

2.4.2 Kvalitativni intervju

V Prilogi 14 so intervjuji s tremi mladimi mentoricami. Vsem trem sem postavila enaka vprašanja (Tabela 1).

Tabela 1: Vprašanja, zastavljena mentoricam

Zap. št.	Vprašanje
1	Kaj je za vas motivacija?
2	Kako razdeljujete naloge v ekipi?
3	Kako jih motivirate?
4	Imate kakšen sistem nagrajevanja?
5	Kakšne so povratne informacije mladine o vašem delu?

Tadeja je na prvo vprašanje odgovorila zelo zanimivo, saj se zaveda, da poznamo notranjo in zunanjo motivacijo. Zanje je motivacija to, da mlade prostovoljce prepričamo, da z

velikim veseljem in zanimanjem prihajajo na vaje. Zaveda se tudi, da je notranja motivacija pomembnejša od zunanje, da je le-ta odvisna od vsakega posameznika in da nanjo pravzaprav ne moremo vplivati. Eva pa je odgovorila, da je zanjo motivacija vse, kar nas prepriča, da se trudimo in vztrajamo. Zanj so pomembne preproste stvari, kot so želja po uspehu, pohvalah, dokazovanje sebi in drugim, da zmoreš, ter dejstvo, da so ob uspehu tudi njeni najbližji ponosni nanjo. Urška je odgovorila na kratko, da je zanjo motivacija vse, zaradi česar se trudiš in delaš.

Na drugo vprašanje so odgovorile vse mentorice zelo podobno. Pravijo, da so naloge razdelile po željah, ki so nastale v ekipi. Tadejina ekipa pa si je kljub že razdeljenim nalogam zaželela dosegati boljše čase, zato so se člani med seboj malce zamenjali in se poskusili tudi na drugih položajih. Na koncu je vsak opravljal nalogo, pri kateri je bil najhitrejši. Menjanje nalog je zelo zanimivo, saj se tako naučiš tudi naloge drugih članov, hkrati pa jim je bil izziv doseči boljši čas od drugih članov. Eva je naloge razdelila tudi po tem, da so bile zahtevnejše naloge, pri katerih potrebuješ več vaje, zaupane tisti, ki je bila večkrat na vajah. Urška je odgovorila zelo podobno kot Tadeja.

Tadeja svojo ekipo pripravnikov pogosto motivira s tem, da morajo tekmovati z drugimi ekipami ter se tako izkazati pred njo in tudi mlajšimi prostovoljci, ki so jim za vzor. Eva mlade motivira predvsem s spodbujanjem in pohvalami, včasih pa jim kaj obljubi, a mora na koncu to seveda tudi izpolniti. Urška pa je razložila, da se včasih loti motiviranja mladih s tem, da jim postavi časovne norme, in potem se potrudijo, da jih izpolnijo. Včasih tudi sama tekmuje z njimi, saj je bila tekmovalka in ve, koliko pomeni mlajšim, če uspejo premagati koga od starejših.

Vsako od mentoric sem v intervjuju vprašala tudi po sistemu nagrajevanja in pri tem ugotovila, da je vodstvo društva vsem, ki se udeležijo državnih tekmovanj, obljubilo izlet v Gardaland. Po vsaki vaji dobijo mladi prostovoljci sladkarije v obliki lizik in kislic, po vsakem tekmovanju pa jih vodstvo odpelje na kosilo. Menim, da so z veliko različnimi vrstami nagrad motivirani za udeleževanje vaj in tekmovanj.

Mentorice so zelo podobnega mnenja tudi pri vprašanju o povratnih informacijah glede njihovega dela. Pravijo, da so mlajši z njimi zadovoljni, saj z veseljem prihajajo na vaje, a se tudi sicer družijo, saj stavijo na to, da morajo biti najprej prijatelji in zaupniki in šele nato mentorji. Eva meni, da moraš otrokom predstaviti naloge predvsem z igro.

2.4.3 Opazovanje z udeležbo

Zame se je vse skupaj začelo med letoma 1999 in 2000, ko so se pionirke iz Pijave Gorice na koncu uvrstile na državno tekmovanje. Bila sem povabljenka k sodelovanju na pripravah za regijsko tekmovanje. Na vajah smo bile dekleta zelo tekmovalne in polne energije, saj sta nas mentor in predsednik takrat motivirala na več načinov. Ob uvrstitvi na državno tekmovanje je moral predsednik društva izpolniti kar nekaj obljub. Ena izmed teh je bila,

da nas bo, če se bomo uvrstile v nadaljevanje tekmovanje, peljal v Gardaland. Naš takratni predsednik je imel zelo znamenite brke, zato so tekmovalke z njim sklenile stavo, da si bo ob morebitni uvrstitvi na državno tekmovanje odstranil brke. Nagradni izlet v Gardaland in predsednikovi brki so bili med spodbudami, da se je mladim prostovoljkam uspelo uvrstiti na državno tekmovanje v Kočevju. Gasilska zveza Slovenije je tudi želela, da mladi pokažejo vse svoje znanje, zato je za zmagovalke izbrala nagrado polet s helikopterjem nad Kočevje. Jaz pa sem zaradi takšnih nagrad želela postati del ekipe. Torej iz tega dogodka sklepamo, da lahko mlade motiviramo tudi brez denarnih sredstev (nefinančno motiviranje).

Leta 2001 pa so v Gasilski zvezi Slovenije začeli organizirati gasilski kviz. Leta 2004 smo se prvič uvrstili na državno tekmovanje in si pridobili pomembne izkušnje za nadaljevanje. Gasilski kviz postavlja v ospredje znanje teorije, poznati pa je treba orodja ter v čim krajšem času zavezati vozle. Največja motivacija takratne ekipe je bila medalja z državnega tekmovanja, saj take medalje ni imel še nihče iz občine Škofljica. Kljub temu da nismo dosegli tistega, kar smo si želeli, so bili mentorji trdno prepričani, da smo z učenjem teorije na pravi poti, da osvojimo prvi pokal na državnem tekmovanju, zato smo leta 2005 ponovno poskusili in se uvrstili na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je bilo v Turnišču. Zelo smo bili motivirani tudi s tem, da smo tisti dan izkoristili za izlet v toplice. Naš mentor pa je takrat izžareval navdihujočo miselnost, s katero nas je prepričal. Tako je ustvaril spletno stran (<http://pgdpg.blogspot.com>), za teoretično predstavitev gasilstva, pogovarjali smo se, kdaj in kaj bomo vadili. Ta spletna stran obstaja še danes, vendar smo nanjo kar malce pozabili. Menim, da bi morali to spletno stran posodobiti ali postati bolj aktivni na socialnih omrežjih, saj je bila zelo uporabna in nam je dajala občutek pomembnosti našega dela, kar pa je povečevalo našo motivacijo. Z vso to motivacijo in podporo bližnjih smo se tistega sneženega dne v poznih večernih urah vrnili s prvim pokalom, ki je imel tako veliko vrednost tudi zato, ker smo ga prejeli od Gasilske zveze Slovenije. Vsi krajani in tudi župan občine, ki nam je pozneje razdelil županova priznanja, so bili zelo ponosni na nas. V osnovni šoli so po zvočniku obvestili učence in učitelje, da smo dosegli nekaj neverjetnega, ravnateljica in kasneje tudi župan pa sta nas javno pohvalila. Nato smo se tekmovalci z mentorjem odločili za premor.

Leta 2005 smo bili uspešni tudi v gasilski orientaciji. Gasilska orientacija obsega tek po gozdu z zemljevidom v roki in kontrolne točke, kjer se izvajajo vaje. Na državnem tekmovanju v Gabrju pri Novem mestu smo se srečali tudi z goljufijo, saj so domačini »tekli« kar z motornimi kolesi, zaradi česar smo izgubili motivacijo. Pijava Gorica je imela dve ekipi, vendar je ena zašla s poti in tako ni bila uvrščena, druga pa je kljub goljufiji domačinov in njihovem poznavanju okolja dosegla odlično četrto mesto. Po končanem tekmovanju smo se veliko pogovarjali o smislu goljufije ter spoznali, da so domačini prevarali predvsem sami sebe, saj zmaga na domačem terenu v nobenem primeru ne pomeni toliko, kot je pomenilo četrto mesto, doseženo na nepoznanem terenu. Prav ta

dosežek nas je najbolj motiviral, da smo kasneje istega leta zmagali na državnem tekmovanju v kvizu.

Leta 2011 smo po daljšem premoru ponovno dosegli uvrstitev na državno tekmovanje. Takrat sem že bila mentorica mladinkam. Z ekipo mladink sem kot mentorica začela delati leta 2009, ko so bile one še pionirke. Zame je bil to velik izziv, saj sem želela doseči zmago na državnem tekmovanju še kot mentorica. Zato sem se svojega mentorstva lotila zelo zagnano. Z ekipo smo se na vajah zelo zabavali. Pred vajami oziroma potem pa smo po navadi nabirali kondicijo s tekom. Za motivacijo sem mladim prostovoljkam velikokrat povedala zgodbo o našem uspehu iz leta 2005 in jih prepričala, da se je res vredno potruditi. Na vaje sem zaradi večje motivacije velikokrat prinesla sladkarije. Obljubila sem jim tudi celodnevni izlet v Portorož, vendar nam doslej še ni uspelo najti časa za to. Pač pa smo za zabavo velikokrat našle drugačne načine. Moj trud mentorice se je tudi obrestoval, saj smo dosegle veliko zmago v orientaciji na smučišču v Cerknem. Za zmago je mladim prostovoljkam čestital tudi župan občine in jih povabil na pogovor. Podaril jim je tudi bone za pice. Ker pa so dekleta zelo zgovorne, jih je prosil za izvedbo mladinske seje, katere se je tudi sam udeležil. Bil je navdušen nad dobro pripravljeno sejo, na kateri so dekleta opozorile na težave v občini Škofljica. Župan jim je na mnoga tam postavljena vprašanja odgovoril tudi z dejanji. Njegovemu opozorilu, da je igrišče na Pijavi Gorici brez razsvetljave, je že naslednji dan sledilo popravilo luči. Za dekleta je bilo zelo pomembno, da so s svojo zmago pripomogle tudi k izboljšanju kvalitete življenja v naši krajevni skupnosti.

Še tisto leto so mlajše pionirke dosegle zmago v kvizu. Moja ekipa pa je sklenila, da se bo raje osredotočala na orientacijo, saj se ji zdi raznolikost na vajah za orientacijo veliko boljša od učenja teorije za kviz. V letih 2012 in 2013 smo bili zelo dejavni tudi na državnih tekmovanjih, zato sem zaradi boljše predstave pripravila kar tabelo 2 z vsemi našimi uspehi na državnih tekmovanjih.

Tabela 2: Uvrstitve na državnih tekmovanjih

MESTO	VRSTA TEKMOVANJA	KATEGORIJA	KRAJ	LETO
1.	Kviz	mlajši pionirji	Vodice	2011
1.	Kviz	starejši pionirji	Turnišče	2005
14.	Kviz	Mladinci	Cerknica	2012
18.	Kviz	starejši pionirji	Vinska Gora pri Velenju	2004
19.	Kviz	Pripravniki	Cerknica	2012
29.	Kviz	Pionirji	Cerknica	2012
1.	Orientacija	Pripravniki	Sveti Jurij ob Ščavnici	2013
1.	Orientacija	starejše pionirke	Cerkno	2011
2.	Orientacija	Mladinke	Velika Pirešica	2012
4.	Orientacija	Mladinke	Velika Pirešica	2012

Se nadaljuje

nadaljevanje

4.	Orientacija	Pionirke	Gabrje pri Novem mestu	2005
7.	Orientacija	Pripravnice	Sveti Jurij ob Ščavnici	2013
9.	Orientacija	Pripravnice	Sveti Jurij ob Ščavnici	2013
12.	Orientacija	Pionirji	Sveti Jurij ob Ščavnici	2013
13.	Orientacija	Pripravniki	Sveti Jurij ob Ščavnici	2013
21.	Orientacija	starejše pionirji	Cerkno	2011
25.	Orientacija	starejše pionirke	Cerkno	2011
3.	GŠTD – vaja s hidrantom	Mladinke	Ormož	2014
10.	GŠTD – vaja z vedrovko	Pionirke	Kočevje	2000

Vir: Uvrstitve na državnih tekmovanjih, b. l.

Na vajah ženske mladinske desetine sem opazila, da nekatere mlade prostovoljke niso vedno dovolj motivirane, kar včasih vpliva na nemotiviranost preostalih mladih članic. Zato sem sklenila, da se bodo mladinke med seboj pogovorile v skupinskem pogovoru. Skupaj so ugotavljale razloge za nemotiviranost in iskale rešitve, kako bi v prihodnje izboljšale motiviranost.

V našem društvu imamo ta čas 23 mladih prostovoljk (do osemnajstega leta starosti) in 27 mladih prostovoljcev (do osemnajstega leta starosti), kar pomeni, da ustvarimo veliko tekmovalnost že med pripravami. Zelo dobro je, da imamo toliko mladih prostovoljcev, ker smo s tem privabili tudi bodoče prostovoljne gasilce, ki jih bomo potrebovali ob vse pogostejših naravnih nesrečah.

Menim, da je naše medgeneracijsko sodelovanje res zelo zgledno, saj mladi, ki so najprej tekmovalci, kasneje postanejo mentorji mlajšim. Tako se znanje prenaša med generacijami, kar v managementu imenujemo sistem nasledstva in je pomemben element trajnostnega vodenja, ki omogoča skrb za posameznika, organizacijo, družbo in širše naravno okolje. Naši veterani velikokrat vadijo s staro ročno brizgalno, mladi pa jih z zanimanjem opazujemo. Medgeneracijsko sodelovanje je vidno tudi, ko pripravljamo vsaki dve leti gasilsko veselico. Takrat se naloge vedno razdelijo tako, da mladi delamo s starejšimi člani, ki nas učijo in spodbujajo. Ob tem, da se izkažemo v veliki učinkovitosti, se hkrati tudi zelo zabavamo.

2.4.4 Skupinski pogovor

Ko sem začela z raziskovalno metodo, sem najprej izbrala vprašanja, ki so zanimiva v moji fokusni skupini. Pri raziskovalni metodi skupinskih pogovorov vedno postavljaš vprašanja Kako?, Kaj? in Zakaj?, saj želiš pridobiti mnenja različnih oseb. V tabeli 3 so vprašanja, ki sem jih postavila svoji ciljni skupini. Predstavila bom tudi odgovore nanje.

Tabela 3: Vprašanja, postavljena v skupinskem pogovoru

VRSTA VPRAŠANJ	ZAP. ŠT.	VPRAŠANJE
UVODNA VPRAŠANJA	1	Kaj je za vas motivacija na gasilskih vajah? Kakšen je vaš motivacijski moto?
	2	Kdo vas motivira? Kdo je vaš vzornik pri gasilcih?
PREHODNA VPRAŠANJA	3	Kaj menite o medgeneracijskem sodelovanju med gasilci?
KLJUČNA VPRAŠANJA	4	Kaj vas na vajah razočara in včasih spravi v slabo voljo?
	5	Kaj bi vas spodbudilo k še prizadevnejšemu delu? Na kakšen način bi še bolj spodbudili motivacijo pri ostalih?
	6	Se spomnite kakšnega dogodka, pri katerem ste si rekli, kako lepo je biti član PGD?
	7	Kaj vas moti pri PGD?
	8	Kaj so za vas najpomembnejše vrednote?
	9	Kaj menite o vodji vaše desetine? V čem mislite, da bi se morala izboljšati?
KONČNA VPRAŠANJA	10	Kaj si želite, da bi se v prihodnje spremenilo, opustilo, dopolnilo v PGD?

Potem, ko so bila vprašanja sestavljena in sem vedela, koga vse bom povabila k skupinskemu pogovoru, sem si naredila seznam predvidenih udeležencev. V tabeli 4 je predstavljen seznam povabljenih k sodelovanju v skupinskem pogovoru. Podatke sem pridobila z gasilskih izkaznic. Če bi bile te mlade članice stare vsaj 16 let in bi bile pripravnice, pa bi njihove podatke našla tudi v Vulkanu. Vulkan je informacijski sistem, v katerem so vpisani vsi prostovoljni gasilci, intervencije, poročila (Informatika, b. l.).

Tabela 4: Udeleženke v skupinskem pogovoru

Št. izkaznice	Ime in priimek	Funkcija pri vaji	Datum rojstva	Datum vpisa v PGD	Prvi stik	Udeležba	Zahvala
151107	Katja Nered	Desetarka	8.1.2000	1.1.2007	☒	☒	☒
193698	Maja Vidmar	napadalka 2	13.10.2000	1.1.2011	☒	☒	☒
151108	Nika Pirc	napadalka 1	24.3.2000	1.1.2007	☒	☒	☒
151104	Ana Kramar	vodarka 2	7.8.1999	1.1.2007	☒	☒	☒
151111	Zarja Tavčar	vodarka 1	26.8.2000	1.1.2007	☒		
170848	Katrina Šerjak	Strojnica	19.1.2002	14.5.2009	☒	☒	☒
170851	Špela Cotič	cevarka 2	28.2.2001	14.5.2009	☒	☒	☒
170841	Lara Mohar	cevarka 1	24.5.2001	14.5.2009	☒		
179907	Manca Gliha	Selka	6.6.2003	22.4.2010	☒	☒	☒

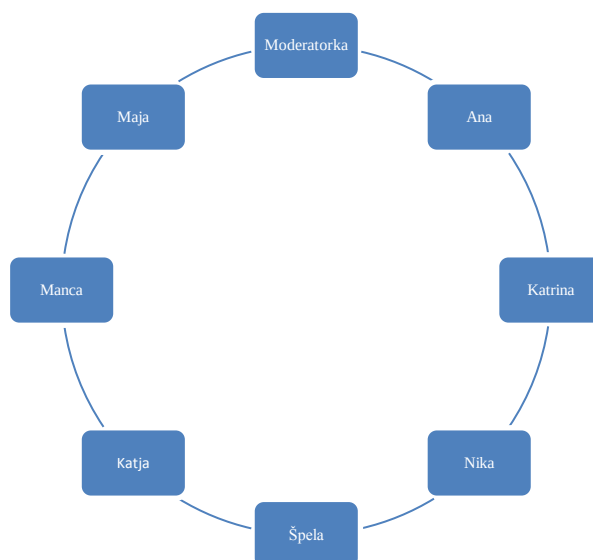
Vabilo za udeležbo sem jim poslala preko družbenega omrežja Facebook v nedeljo, 20.7.2014 (Slika 6).

Slika 6: Povabilo k skupinskemu pogovoru prek socialnega omrežja Facebook

Tiste, ki niso vključene v družbeno omrežje, sem poklicala osebno. Skupinski pogovor smo izvedli v torek, 22.7.2014, ob 17. uri v gasilskem domu na Pijavi Gorici. Preden smo začeli pogovor sem sestavila tudi sedežni red, prikazan na sliki 7. Kot moderatorka sem si zapisovala vse, kar so mlade prostovoljke povedale. Pri sedežnem redu je bilo pomembno predvsem to, da bolj zadržane mlade prostovoljke obdam z zgovornejšimi. Pomembno je bilo tudi to, da je najmanj zgovorna sedela nasproti mene in sem jo poskušala vplesti v pogovor (Klemenčič & Hlebec, 2007, str. 38).

Slika 7: Sedežni red pri izvedbi skupinskega pogovora

Skupinski pogovor smo tudi snemale, na koncu sem naredila njegovo transkripcijo in se nahaja v Prilogi 15. Najprej sem jim povedala, da me v resnici zanimajo njihovo mnenje,

želje ter občutki in ideje. Potem smo se lotile prej opredeljenih vprašanj skupinskega pogovora.

Pri skupini je bilo opaziti, da so dekleta motivirane na različne načine. Veliko jim pomeni druženje, sodelovanje, trud, pomoč drugim in pohvale, ki so jih deležne ob uspehih. Za dekleta lahko rečem, da so v piramidi potreb A. Maslowa na vrhu, saj z dosežki na tekmovanjih zadovoljujejo potrebo po samouresničevanju. Menim, da se mlade prostovoljke kljub občasnemu pritoževanju po Herzbergovi teoriji motivacije nahajajo v področju zadovoljstva, saj stremijo k dosežkom, napredovanju in samostojnosti.

Zanimivo je tudi, da se med seboj zelo spoštujejo, saj v nekaterih članicah vidijo velike vzornice. Vzornici pa sta v resnici kar neformalni vodji v skupini. Velikokrat se tudi formalna vodja odloči, da za nasvet vpraša neformalni vodji, in ti ji z veseljem priskočita na pomoč.

Na vprašanje o tem, kaj jih na vajah razočara ali razjezi, so odgovorile z zelo zanimivimi odgovori, ki nakazujejo, da si želijo predvsem sodelovanja in še boljše rezultate. Sodelovanja si želijo predvsem od tistih, ki nočejo priskočiti na pomoč, in pa tudi od tistih, ki včasih ne upoštevajo mnenja drugih.

Pri petem vprašanju (tabela 3) pa so me kar malce presenetile, saj nisem pričakovala, da bi dekleta želela, da bi se posamezno nedelo sankcioniralo. Vendar so pri tem mislile zgolj na manjše kazni.

Menijo, da jih v PGD ne moti nič, in zato tudi nebi ničesar spremenile. V veliko primerih si rečejo, da so vesele, ker so članice PGD. Ena izmed njih je rekla tudi, da se počuti super, ko v naravnih nesrečah gasilci pomagajo, saj je del tega prizadevanja, in ko bo dovolj stara, bo tudi sama poskušala pomagati ob morebitnih naravnih nesrečah. V prihodnje si želijo, da bi bili še naprej tako povezani, se družili in sodelovali ter se ob uspehih tudi veselili.

Menim, da so mlade prostovoljke na moja vprašanja kljub mladosti, odgovarjale z zelo zrelimi odgovori in kažejo znake zavedanja, da so pomembne vrednote sodelovanje, trud, druženje in zabava.

2.5 Ugotovitve in priporočila

Pri raziskovanju sem prišla do ugotovitve, da so mladi v PGD Pijava Gorica motivirani na veliko različnih načinov. Motivirani so z nagradami, kot je bil npr. izlet v Gardaland, s kosili in sladkarijami. Veliko pa je tudi tako imenovane notranje motivacije, ki je temeljni pogoj za zunanjo motivacijo. Njihove želje po uspehih, pohvalah in dokazovanju pred drugimi, da zmorejo doseči vrhunske rezultate, so res izjemne. Zato so tudi uspehi tako

veliki. Mentorji in predsednik so naredili zanje zelo veliko, ko so jih spodbujali, jim svetovali ter verjeli vanje.

Menim, da se je med njimi razvila zdrava tekmovalnost ter želja po dosežkih. Z zdravo tekmovalnostjo mislim predvsem to, da med seboj sicer res tekmujejo, vendar vidijo v tem izziv; med seboj pa so pravi prijatelji.

Za nadaljnje utrjevanje motiviranosti med drugim priporočam, da bi mladi znova aktivirali in posodobili spletno stran naše gasilske mladine (<http://pgdpg.blogspot.com/>), saj smo nanjo že kar malce pozabili. Vsi vemo, da današnja mladina zelo veliko prostega časa preživi pred računalniki, zato bi jih lahko spodbudili k urejanju z nakupom najnovejše tehnologije ali pa bi jim obljubili kakšen izlet.

Moje priporočilo je namenjeno tudi uporabi metode asertivnosti med gasilci, saj je to zelo zanimiv način za izražanje mnenj in nazadnje vplivanja na druge. Ker so mlade prostovoljke opozorile na težavo z vključevanjem nekaterih pri pripravljanju orodja, bi lahko z metodo asertivnosti razložile in prepričale tudi tiste, ki niso tako zainteresirane za delo, da bi bilo sodelovanje med njimi še večje.

Menim, da v našem PGD vladata medsebojna pomoč in sodelovanje. Motivacija dosega zelo visoko raven, kar kažejo tudi rezultati na državnih tekmovanjih. Čeprav je za mlade najpomembnejše druženje, so zelo motivirani tudi z nagradami in pohvalami. Na svoje raziskovalno vprašanje, ki sem si ga zastavila v uvodu, lahko odgovorim, da je motivacija v našem PGD velika in se kaže na različne načine, to pa lahko opazimo tudi v številnem članstvu mladih v PGD, prav ti člani pa bodo v prihodnosti pomagali pri gašenju požarov in drugih naravnih nesrečah. Motivacijo bi lahko izboljšali v prihodnosti še rednim udeležanjem z metode asertivnosti in urejanjem mladinske spletne strani. Predvsem pa smo mladim v procesu socializacije z različnimi motivacijskimi dejavniki – ne le mentorji in predsednik društva – temveč tudi njihovi starši privzgojili vrednote pomoči soljudem, sodelovanja in vztrajnosti.

SKLEP

V svoji zaključni strokovni nalogi sem si izbrala temo Motiviranje mladih prostovoljcev v prostovoljnem gasilskem društvu. V domačem kraju imamo PGD, s katerim poskušamo doseči uspehe ter mlade prostovoljce podučiti o gašenju. Ker je v PGD Pijava Gorica vključeno veliko mladih prostovoljcev in prostovoljk različnih starosti, sem v svoji zaključni strokovni nalogi želela poiskati načine za izboljšanje motivacije mladih. Zaključno strokovno nalogo sem razdelila na teoretični in raziskovalni del.

V teoretičnem delu sem opisala management neprofitne organizacije. V opisnem ali deskriptivnem delu sem predstavila tudi izzive, s katerimi se soočajo v neprofitni

organizaciji. Izzivi so v komunikaciji, izobraževanju ter motivaciji. Motivacija je osrednja tema te naloge, zato sem se osredotočila na motivacijske teorije in motivacijske dejavnike. Pri razdeljevanju slednjih sem se oprla na Lipičnikovo teorijo razdeljevanja motivacijskih dejavnikov. Motivacijskih teorij je veliko, zato sem na kratko predstavila najbolj znane, ki sem se jih naučila v času študija na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, ter jih razložila na primeru PGD.

V raziskovalnem delu sem najprej našla veliko starih dokumentov in člankov o uspehih PGD, ki pa so povezani z motivacijo mladine, zato sem se odločila, da bo moja prva raziskovalna naloga analizirati vse te dokumente, ki sem jih priložila v priloge. Opravila sem tudi intervju z mladimi mentoricami, ki so še pred kratkim bile tudi tekmovalke. Njihovo razmišljanje o motivaciji mladih je zelo zanimivo, saj pravijo, da je zanje najpomembnejše, da se otroci pri vajah zabavajo ter da v mentoricah najdejo tudi prijateljice/zaupnice. Ugotovila sem, da se zelo dobro zavedajo pomena intrinzične motivacije - da motivacija izvira iz posameznika. Raziskovalna vprašanja so izhajala iz Lipičnikove opredelitve dejavnikov motivacije.

Med metodami raziskovanja sem se med drugim odločila tudi za opazovanje z udeležbo, saj sem sama že pri devetih letih postala del PGD Pijava Gorica. Najprej sem bila tekmovalka v dekliški pionirski desetini, kasneje sem postala tudi mentorica mladim. Leta 2004 sem se udeležila državnega gasilskega kviza v Turnišču, kjer smo mlade prostovoljke dosegle prvo zmago na državnih tekmovanjih za PGD Pijavo Gorico. Leta 2011 sem se gasilskega tekmovanja v orientaciji udeležila kot mentorica ekipe treh mladih prostovoljk, ki so tudi zmagale. Od leta 2011 se redno udeležujemo državnih tekmovanj.

Na koncu raziskovalnega dela sem se lotila zahtevne sistematične izvedbe fokusne skupine z mladinsko žensko desetino, ki je v letošnjem letu dosegla tretje mesto v Ormožu na tekmovanju za Memorial Matevža Haceta. Z dekleti smo se pogovarjale o motivaciji ter iskale rešitve za povečanje motivacije. Ugotovile smo, da se dekleta zelo dobro razumejo in si med seboj velikokrat pomagajo. Našle pa smo tudi nekaj koristnih načinov za izboljšanje motivacije.

V današnjem svetu hitrega življenja, v katerem so najpomembnejši denar in materialne dobrine, smo tudi z vprašanjem o vrednotah v fokusni skupini pokazali, da so za mlade pomembne vrednote predvsem druženje, zabava ter pomoč drugim. Mladi so naša prihodnost in z zavedanjem, da je pomoč drugim potrebna, ustvarjamo dobre možnosti za izboljšanje naše prihodnosti. Vendar pa mladi potrebujejo okoli sebe ljudi z izkušnjami, ki jih bodo znali motivirati in ki se zavedajo, da čas in trud z mladimi nista stran vržen denar, ampak pomembna naložba za prihodnost.

LITERATURA IN VIRI

1. *Analiza dokumentov* (b. l.). Najdeno 15. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.termiana.net/slovarji/terminoloski-slovar-vzgoje-in-izobrazevanja/3474924/analiza-dokumentov>
2. Dimovski, V., & Penger, S. (2008). *Temelji managementa*. Great Britain: Pearson Education Limited.
3. *Gasilske zveze po Sloveniji* (b. l.). Najdeno 20. junija 2014 na spletnem naslovu <http://www.gasilec.net/organizacija/gasilske-zveze-po-sloveniji>
4. *Herzbergova motivacijska teorija* (2008). Najdeno 8. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.vodja.net/index.php?blog=1&title=herzbergova-teorija-motivacije&more=1&c=1&tb=1&pb=1>
5. Horak, C. (1995). *Controlling in Nonprofit Organization*. Wiesbaden: Deutscher Universitäts-Verlag.
6. ICZR (2011). Najdeno 8. julija 2014 na spletnem naslovu http://www.sos112.si/slo/iczr_page.php?src=iz12.htm
7. *Informatika* (b. l.). Najdeno 24. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.gasilec.net/operativa/informatika>
8. *Izobraževalni programi za gasilce* (2010). Najdeno 8. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.gasilec.net/operativa/izobrazevanje/ucni-programi>
9. Klemenčič, S., & Hlebec, V. (2007). *Fokusne skupine kot metoda presojanja in razvijanja kakovosti izobraževanja*. Ljubljana: Andragoški center Slovenije.
10. *Kvalitativni intervju* (b. l.). Najdeno v Wikipediji 10. julija 2014 na spletnem naslovu <http://sl.wikipedia.org/wiki/Intervju>
11. Lipičnik, B. (1998). *Ravnanje z ljudmi pri delu*. Ljubljana: Gospodarski vestnik.
12. *Motivacijska teorija A. Maslowa* (2010). Najdeno 8. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.blazkos.com/maslowa-hierarhija-potreb.php>
13. *Motiviranje zaposlenih* (2010). Najdeno v Wikipediji 20. junija 2014 na spletnem naslovu http://sl.wikipedia.org/wiki/Motiviranje_zaposlenih
14. Možina, S., Tavčar, M., Zupan, N., & Knežević, A. N. (2004). *Poslovno komuniciranje*. Maribor: Obzorja, založništvo in izobraževanje.
15. *Opazovanje z udeležbo* (b. l.). Najdeno 10. julija 2014 na spletnem naslovu <http://www.jasno.si/index.php?page=metodologija>
16. Pal, P. (2006). *PGD Pijava Gorica: 100 let*. Škofljica: Občina.
17. *Posebna pravila gasilske službe* (2010). Najdeno 20. junija 2014 na spletnem naslovu http://www.mislinja.si/2011/01_NS/14_ZASCITA_IN_RESEVANJE/D_VERTIKALNI_GUMBI/GASILSTVO/posebna_pravila_gasilske_sluzbe_2011.pdf
18. *Uvrstitve na državnih tekmovanjih* (b. l.). Najdeno 15. julija 2014 na spletnem naslovu <http://pgdpg.blogspot.com>

19. V Svetem Juriju potekalo državno prvenstvo v gasilski orientaciji. Najdeno 25. Junija na spletnem naslovu <http://www.prlekija-on.net/lokalno/6477/v-sv-juriju-potekalo-drzavno-prvenstvo-v-gasilski-orientaciji.html>
20. Zakon o gasilstvu. *Uradni list RS* št. 71/1993.

PRILOGE

KAZALO PRILOG

Priloga 1: Članek o prvi uvrstitvi na državno tekmovanje	1
Priloga 2: Diploma iz prvega državnega tekmovanja.....	3
Priloga 3: Priznanje starejšim pionirkam na državni orientaciji.....	4
Priloga 4: Priznanje mlajšim pionirkam na državnem kvizu gasilske mladine.....	5
Priloga 5: Priznanje pripravnikom na državnem tekmovanju	6
Priloga 6: Članka o gasilskemu delu na Pijavi Gorici in o organiziranem gasilskem rally .	7
Priloga 7: Članek o četrtem mestu na državni gasilski orientaciji	8
Priloga 8: Članek o uvrstitvi na državno tekmovanje v kvizu.....	9
Priloga 9: Članek o prvi zmagi na državnem tekmovanju iz gasilskega kviza	10
Priloga 10: Članek o zmagi na državnem tekmovanju iz gasilske orientacije	12
Priloga 11: Pripravniki PGD Pijava Gorica zmagajo v državni orientaciji.....	13
Priloga 12: PGD Pijava Gorica se predstavi s staro ročno brizgalno	14
Priloga 13: Članek o tretjem mestu na državnem mladinskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta	15
Priloga 14: Intervjuji z mentorici.....	16
Priloga 15: Dobesedni prepis srečanja fokusne skupine	18

Priloga 1: Članek o prvi uvrstitvi na državno tekmovanje

Slika 1: Članek o prvi uvrstitvi na državno tekmovanje

PIJAVŠKI GASILEC

Stran 5

Pri tem smo naleteli na ogromno finančnih in tehničnih težav.

Največji izziv nam je bila izbira proizvajalca nadgradnje, tu se namreč pojavi veliko število ponudnikov svojih storitev, ki imajo zelo izenačeno kvaliteto, vendar pa so zelo izenačene tudi njihove cene.

Pri izbiri smo upoštevali tudi pripravljenost izpolniti naše želje, saj si želimo skonstruirati in izdelati vozilo specifično za naše potrebe.

Naslednja težava so vgrajene komponente, ki morajo biti odporne na težke pogoje dela, kot so visoke ali zelo nizke temperature, velike mehanske obremenitve itd.. Vsi sklopi pa morajo biti zaščiteni pred morebitno napako voznika - strojnika.

Iz tega razloga se nam je zavlekla nabava pogona za črpalko, originalni kos namreč stane skoraj 1.000.000 SIT in smo prisiljeni iskati ekvivalent.

Tudi izbira črpalke kot ključni del gasilskega vozila ni nepomembna, izbrali pa smo črpalko priznanega nemškega proizvajalca gasilske opreme, temu primerno visoka je tudi cena.

Da bo vozilo izdelano v najboljši možni meri skladno z našimi finančnimi možnostmi smo zato ustanovili komisijo, ki se ukvarja z izdelavo načrtov, pridobivanjem ponudb in podobno.

Predvidevamo, da bo novo vozilo dokončano in predano svojemu namenu v drugi polovici leta 2001.

NGČ Andrej Padar ml.

=====

NOVICE IZ PGD PIJAVA GORICA

Minil je letni pregled društva in ob tem se ponuja priložnost, da pregledamo nekaj najbolj značilnih dogodkov preteklega leta.

TEKMOVANJE

Čeprav je že zima, nas vseeno pogreje prijetna majska nedelja, ko so se pionirke udeležile državnega mladinskega tekmovanja v Kočevju, 27. 5. 2000. Bile so edina ekipa iz GZ Škofljica, ki je dosegla to čast. Dostojno so se odrezale, saj so dosegle srebrno priznanje - med srebrnimi so bile z 877,1 točkami prve - za prvovrščenimi, ekipo Šmartnega na Pohorju, so zaostale le za 8 točk. In, da ne pozabimo - tekmovalo je 39 ekip. Za začetnike, lep uspeh - gotovo bo dal krila za vnaprej - njim in mentorju Boštjanu Padarju. Le ta je izjavil, da je z uspehom zadovoljen in da nakladat ne misli. Skromen, tale Boštjan - na 71. mestu za naj-gasilca - tudi on tekmuje na lestvici Nedeljskega.

IN KAJ SO PO TEKMOVANJU POVEDALE MLADE ČLANICE SAME?

Flis Tjaša

Bila je cevarka 1 in je tekla 50 metrov, bila je malo vznemirjena, najbolj se ji je v spomin vtisnil ročnik, ki je bil tako majhen, da ga še v roki ni mogla prav držati sigurno se bi še 1 x udeležila tekmovanja, želi pa, da sodniki ne bi "žvečirali".

Spela Trope

Bila je seli, njena naloga je bila teči po klopi. Na vajah je bilo zoprno, zdaj pa je z lahkoto pretekla klop. Ovirala jo je vročina, uniforme so bile vroče.

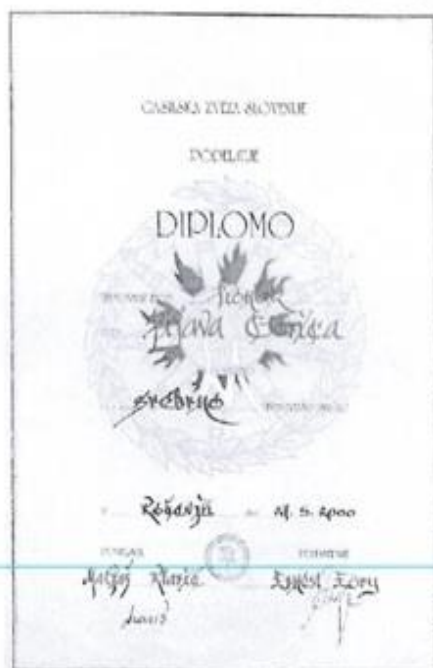
Natalija Jeršin

Je opravljala vlogo strojnika: "Morala sem čim hitreje prinesiti vodo in jo zliči v brentačo ter čimprej nasrpati dovolj pritiska. Prvič smo bili prepočasni, pa še pretalo vode je bilo. Z drugim poskusom sem zadovoljna, izboljšali smo hitrost in zbili tarčo. Najbolj razburljiv trenutek je bil, ko smo čakali razglasitev."

Kristina Piškur

Kot cevar 1 je prepričana, da so na tekmovanju dali vse od sebe, šlo je zares, na vajah so bili bolj sproščeni. Kot izboljšavo predlaga boljšo opremo na vajah. Sodniki so

Se nadaljuje

bili zelo prijazni, delili so nasvete, pomagali. Na vajah je bilo zoprn zaradi avtomobilov, nimamo pravega prostora za vaje, na stari cesti tečemo štafeto, tam je bolje.

Z rezultatom je zadovoljna, ga je tudi pričakovala. Dobro je, ko je tekmovanje zares, z dvigovanjem zastave in vsem drugim.

Janja Trope

Je desetarka, njena pričakovanja so bila visoka, o rezultatu meni, da ni bil slab, je zadovoljna z njim. Zato, ker so dale vse od sebe, ker so bili vsi veseli in celo Boštjan se je smejal. Kot desetarka pričakuje, da bi se med opravljanjem nalog manj pogovarjali med seboj, pa bi bil čas boljši.

V primerjavi z Vrbljenjem je bilo v Kočevju treba dolgo čakati na rezultate, v Vrbljenju so jih več poznali, so se počutili bolj domače.

V prihodnje bi izboljšala uniforme, bile so prevroče, kape so bile neudobne, kvarile so frizuro.

Rebeka Jeraj

Bila je rezervna članica ekipe. Pripravljena je bila, če bi kdo padel ali se poškodoval, da bi ga nadomestila. Zato je lahko tem bolj opazovala dogajanje. Meni, da je ekipa delovala odlično, včasih bi bilo potrebno več enotnosti v postopkih, najbolj jo je motilo, da se ji je tik pred razglasitvijo začel majati zob.

Sicer ji je bilo vse všeč. Sestava ekipe se je spremenila, zato je bil morda rezultat slabši.

Klavdija Hočevar

Bila je napadalec 1, morala je podreti tarčo - prvič je bila vznemirjena, drugič je bila sproščena in je takoj zadela tarčo. Šli so na izlet, prvič je bila v Osilnici, včasih ji je bilo, ker so se lahko igrali tam.

Maša Nered

Ko so prišli v Kočevje, je videla veliko ekip. Na tako velikem tekmovanju še ni bila. Kot vodar 1 je morala zbiti tarčo. Drugič je bilo boljše. Z mentorjem je zadovoljna, le včasih je tečen, potem so pa vsega punce krive. Najboljše ji je bilo pri štafeti - rada hitro teče.

Ana Bolha

Tekmovanje je opazovala s tribun. Na začetku jo je bilo strah, da bi se kdo poškodoval, potem pa je glasno navijala. Trudile so se maksimalno, morda bi lahko na vajah dosegle boljše rezultate.

Ker je državno tekmovanje, mora biti strogo, veliko je ljudi na kupu in je napetost večja. Na regijskih tekmovanjih ni takšne izkušnje, cel postopek prihoda ekip, dvigovanja zastave, vse to je potrebna izkušnja za vnaprej.

Boštjan Padar, mentor

Kaj bi naredil, če bi bili prvi?

Napiti so do konca, dati gajbo vrh drevesa.

Maksimalno je zadovoljen, nakladat pa ne misli.

Kaj bi rekel, če bi ga sodnik poklical na zagovor?

Ukrepal bi, da bi bilo dobro za vas.

Kaj bi naredil, če bi bile zadnje, ali bi šli v Gardaland?

Ja, bi šli, on pa v Polje.

Očitajo mu, da je preresen na vajah, če bi bile prve, bi bil tudi zadovoljen. S tem se ne obremenjuje.

Priloga 2: Diploma iz prvega državnega tekmovanja

Slika 2: Diploma iz prvega državnega tekmovanja

Vir: Arhiv PGD Pijava Gorica, 2014

Priloga 3: Priznanje starejšim pionirkam na državni orientaciji

Slika 3: Priznanje starejšim pionirkam na državni orientaciji

Vir: Arhiv PGD Pijava Gorica

Priloga 4: Priznanje mlajšim pionirkam na državnem kvizu gasilske mladine

Slika 4: Priznanje mlajšim pionirkam na državnem kvizu gasilske mladine

PODELJUJE

PRIZNANJE

EKIPI

mlajših pionirjev

PGD Pijava Gorica

ZA SODELOVANJE IN DOSEŽEN USPEH
NA 10. DRŽAVNEM KVIZU GASILSKE MLADINE SLOVENIJE

Predsednica MS GZS:
Martina Jelovčan

Predsednik GZS:
Anton Koren, univ.dipl.psih.

Vir: Arhiv PGD Pijava Gorica, 2014

Priloga 5: Priznanje pripravnikom na državnem tekmovanju

Slika 5: Priznanje pripravnikom na državnem tekmovanju

PRIZNANJE

PGD Pijava Gorica 1

PRIPRAVNIKI

za udeležbo
na državnem gasilskem tekmovanju v orientaciji
za leto 2013.

Šveti Jurij ob Ščavnici, 14. september 2013

Poveljnik GZS:
Franci Petek

Predsednik GZS:
Jošt Jakša

Vir: Arhiv PGD Pijava Gorica, 2014

Priloga 6: Članka o gasilskem delu na Pijavi Gorici in o organiziranem gasilskem rally

Slika 6: Članka o gasilskem delu na Pijavi Gorici in o organiziranem gasilskem rally

IZ DELA NAŠIH DRUŠTEV

GASILCI NA DELU

V treh dneh – konec oktobra – v gasilskih društvih opravljajo letne preglede društev. Komisija občinske gasilske zveze dosledno in strogo pregleda opremo, društva pripravijo kratko vajo kot prikaz svoje usposobljenosti. Da bi na pregledu bilo društvo uspešno, je treba marsikaj postoriti vse leto, še posebej se priprave zgostijo v dnevih pred pregledom.

Tako je bilo tudi v PGD Pijava Gorica. V soboto, 16. 10. pa je med hudo nevihto, ki je v večernem času divjala nad krajem, zatutila gasilska sirena. Takoj smo vsi vedeli – strela. Udarila je v hišo na hribu, vendar je bil izvoz obeh gasilskih vozil bliskovit. Neverjetno hitro so prišli na pomoč tudi Škofljičani. Škoda zaradi požara je bila močno zmanjšana, zaradi hitre intervencije in dobre usposobljenosti naših društev.

V nedeljo, naslednjega dne, pa so bila vozila in oprema kot iz škatlice, kot da ne bi še deset ur prej delovala. Pregled je to potrdil.

V PGD Pijava Gorica so nato predstavili dokaj zahtevno in domiselno vajo. »Gorela je« hiša zraven cerkve, s kombiniranimi napadi in odvzemi vode iz hidranta in »štirne« so ščitili okoliške zgradbe. Medtem je skupina z dihalnimi aparati izvedla zahtevno reševanje sicer nepokretnega posameznika iz zgornjega dela goreče stavbe skozi okno. Pri tem so si pomagali s kombinacijo lestve, nosil in vrvi.

Vaja je uspela in je bila po svoji zasnovi najbolj domiselna doslej. Dan poprej so taisti gasilci dokazali, da gasijo enako učinkovito za vajo in zares.

Peter Pal

Priloga 7: Članek o četrtem mestu na državni gasilski orientaciji

Slika 7: Članek o četrtem mestu na državni gasilski orientaciji

Glasnik

IZ DELA NAŠIH DRUŠTEV

PGD Pijava Gorica

Pijavčanke četrte

Nadobudne pijavške gasilke so se 11. septembra 2005 udeležile pionirskega državnega gasilskega tekmovanja v orientacijskem teku. Tjaša Flis, Larisa Ambrožič in Maša Nered so v Gabrju pri Novem mestu pokazale odlično pripravljenost in osvojile četrto mesto. Vodila jih je nova mentorica Janja Trope, ki je aktivno sodelovala na skoraj tri tedenskih pripravah. Pravico do nastopa so si izborile še Maja Flis, Ksenija Vidmar in Damjana

Urbar. Bile so enako dobro pripravljene, a imele smolo in na koncu niso bile uvrščene. Omeniti velja še Špelo Trope, ki je uspešno tekmovala na regijskem tekmovanju, državnega pa se zaradi obveznosti ni mogla udeležiti. Orientacijski tek je tekmovanje, ki so se ga naše ekipe udeležile prvič, poteka pa že osmo leto zapored. Potrebno je preteči 3 km razgibane proge, s pravilno orientacijo najti pot do cilja, vmes pa za popestritev narediti še 7 aktivnosti, kjer

ekipa nabira nagradne točke. Tako so poleg teka dekleta morala opraviti še vajo z vedrovko, vreči gasilsko cev, streljati na gol, vezati vozle in pokazati veliko znanja iz narave, prometnih znakov ter teorije iz gasilske preventive. Priprave na tekmovanje so bile ob številnih potrebnih znanjih pestre in zanimive tako za mentorje kot tekmovalke. Mentorji smo si prizadevali, da bi vaje potekale v sproščenem vzdušju, kar nam je bolj ali manj uspelo. Dekleta so rada reševala omenjene vrste testov, malo manj rada so nabirala kondicijo, še poseben izziv pa jih je bilo naučiti streljati na gol. Gasilskih tekmovanj so se udeleževala že odkar so prvič sedla v šolske klopi. Sodelovala so na državnem tekmovanju v vaji z vedrovko v Kočevju leta 2000, kjer so osvojila odlično 10. mesto (34 ekip), lani pa ob pomoči vrstnika Josipa Ikiča 18. mesto (27 ekip) na državnem kviz tekmovanju v Velenju. Skozi leta se je z otroki ukvarjalo več mentorjev našega društva. Učila sta jih predvsem Andrej Nered in Boštjan Padar, ki sta sodelovala tudi letos. Na pripravah za orientacijski tek 2005 pa so sodelovali še Andrej Pirc, Rajko Perme in Damjan Kastelic-Buco. Za prevoz otrok je poskrbel Jože Sivec s.p., za 'pijačo in jedačo' pa napornem tekmovanju pa gostilna Čot.

mentor Uroš Ciber

Priloga 8: Članek o uvrstitvi na državno tekmovanje v kvizu

Slika 8: Članek o uvrstitvi na državno tekmovanje v kvizu

PIJAVČANKE in ORELČANI V VELIKEM SLOGU NA DRŽAVNO PRVENSTVO

Kot veste, so se pijavške punce te dni veselo učile za regijsko tekmovanje v kvizu. Čeprav smo mentorji več časa namenili razvedrilu kot učenju, smo presegli vsa pričakovanja. Ekipo mentorja Uroša Cibra: Tjaša Flis, Špela Trope in Ksenija Vidmar se je več kot odlično odrezala, saj je zmagala in se uvrstila na državno prvenstvo; da ne bo pomote, tudi moje varovanke Maja Flis, Katja Vrbinc in Larisa Ambrožič so bile odlične in zasedle nehvaležno tretje mesto. Nehvaležno pa zato, ker se v naslednje tekmovanje uvrstila le najboljši dve ekipi. Po opravljenem tekmovanju smo čakali na rezultate. Ker smo imeli več kot dovolj časa do razglasitve, smo se s puncami odpravile na lov za fanti. S fotoaparatom v roki smo čakale na primerno trenutke in ovekovečile nekaj najbolj atraktivnih oseb. Čas do razglasitve se je počasi, a vztrajno približeval. Pričakovali smo uvrstitev nekje med 5. in 10.

mestom, zato je bilo veselje ob razglasitvi 1. in 3. mesta še toliko večje.

To pa ni bil edini uspeh naše občine. Pri mlajših pionirjih so Orel pod mentorstvom Simona Černeta in Alojza Okorna dosegle odlično 2. mesto. Ekipo so sestavljali Jerica Okorn, Tina Pucihar in Žan Černe. Preostala ekipa, katero so zastopali Miha Verček, Luka in Jernej Janežič, se še kali in je dosegla 14. mesto. Z ekipo Orel smo po tekmovanju posneli tudi fotografije, ki jih bomo imeli za spomin na ta zgodovinski dogodek.

Zdaj si bomo od kviza malo odpočili in nabrali nove energije, saj jo bomo potrebovali za pripravo na še težja vprašanja, ki nas čakajo v prekmurskem Turnišču.

Mentorica PGD Pijava Gorica
Janja Trope

GZ Škofljica odnesla komplet pokalov na regijskem kvizu

GZ Škofljica je na regijskem kvizu v Horjulu, ki je potekal 22. oktobra 2005, dosegla imenitne rezultate. Našo zvezo sta zastopali društvi iz Pijave Gorice in Orel, ki sta prispevali vsaka po dve ekipi. V kategoriji starejših pionirjev je Pijava Gorica v konkurenci sedemnajstih ekip zasedla prvo in tretje mesto. Orel so v enako številčni konkurenci pri mlajših pionirjih osvojile drugo ter štirinajsto mesto. Našo zvezo bosta na državnem tekmovanju v Turnišču zastopali prvo in drugo uvrščena ekipa.

S strani vodstva mladinske komisije GZ Škofljica gre pohvala vsem sodelujočim, tako otrokom kot mentorjem, ki so vložili veliko truda v to tekmovanje. Že drugo leto zapored se udeležujemo kviza na državnem nivoju, kar kaže na dobro delo

Priloga 9: Članek o prvi zmagi na državnem tekmovanju iz gasilskega kviza

Slika 9: Članek o prvi zmagi na državnem tekmovanju iz gasilskega kviza

PO TEKMOVANJU...

V poznih večernih urah se je ekipa mladih gasilk PGD Pijava Gorica vrnila domov. Utrujeni od dolge vožnje in tekmovalnih naporov so bile kljub vsemu pripravljene na pogovor.

Maja Flis je bila v Turnišču, tako kot druge, prvič. Všeč ji je bila celotna prireditev, ki so jo izvedli v tamkajšnji osnovni šoli.

Tjaša Flis je pohvalila organizatorje, saj so jih uvrstili v tekmovanje, kljub zamudi. Med vožnjo so klepetali z Oreščani.

Špela Trope sodeluje na tekmovanjih od prvega razreda. Delo pri gasilcih je sploh ne ovira pri doseganju učnega uspeha v šoli. Vrednote so druženje in prijateljstvo.

Če se učiš za kviz, širiš svoje obzorje pri preventivi, pri delu z orodjem se učiš spretnosti. Prepričana je, da se manjšega požara ne bi ustrašila.

Katja Vrbinc je bila prvič na državnem tekmovanju, potem ko se je že udeležila občinskega in regijskega. Šla je navljat, kolegicam, ki so tekmovala, je pomagala pri ponavljanjih, tako da jih je spraševala. Zdelo se ji je, da so bila najtežja vprašanja tista iz zgodovine. Druženje in sodelovanje sta tudi njej vrednota.

Ksenija Vidmar se je za gasilstvo navdušila, ko je nekajkrat videla svoje vrstnike v okolici gasilskega doma. Kot članica zmagovalne ekipe se je bala vozlov, pa na najtežjega ni naletela. Na tekmovanju so bili nekaj časa v negotovosti glede uvrstitve. Ob razglasitvi so ji zažarela lica, potem so se začele dreti od veselja. Tudi solze sreče niso izostale.

Potovali so z Neredovim avtobusom- kljub slabim razmeram na cesti- ves dan je močno snežilo- so bili varno pripeljeni.

Se nadaljuje

Voznik jih je pohvalil, da so bili disciplinirani potniki.

Seveda je za uspeh zaslužen tudi mentor ekipe **Uroš Ciber**. Na vprašanje, v čem je skrivnost uspeha, odgovarja, da je to močna želja po uspehu ter vztrajnost. Tako uspeh pride sam od sebe, najraje pa takrat, ko najmanj pričakujemo. Bistvo kviza je vzgoja, tekmovalništvo je motivacija samo po sebi. Na noben način jih ni motiviral na rezultat, sproščeno jih je pripravljaj na tekmovalništvo.

«Vodstvo GZS želi privabiti mladino na različne načine: tako tudi s kvizom; po moje je skrb za preventivo šele na drugem mestu. Žal stvari niso zastavljene sodobno in premalo dvigajo oz. izpopolnjujejo otrokove sposobnosti. Ta vprašanja smo odprli tudi na gasilskih forumih in mentorji naše regije trenutno izdelujemo skupno stališče do smiselnosti kviza. Občinski nivo tekmovalništva je več kot dovolj, da se jim predstavi pojem varnostne kulture in se s tem poskrbi za preventivo pred požari. Lahko bi se v društvu zmenili, da ostanemo pri tem in ne ločujemo otrok na prve in druge oz. tretje. Problem v kvizu so trojke. Vsak rang višje je manj teh trojk v društvu in večja trenja med otroci. Tudi mentor mora potem posvečati več pozornosti tekmovalni trojki kot pa tisti, ki se zraven bolj zabava sploh, če je bolj tekmovalno naravnani.

Dejansko včasih nisem našel smisla, zakaj naj jih motiviram; če bi jih na rezultat, bi bilo lahko razočaranje ob morebitnem neuspehu res izjemno, česar pa nisem bil pripravljen reskirati. Motiviral sem jih z drugimi stvarmi, za njihove cilje in ne za svoje. Internetna stran je bila koristna in jih je kar zabavala. Bile so popularne, kar jim je godilo. Ene so si odprle el.posto in poslale svoj prvi mail, kar se mi je zdelo koristno. Kdaj smo naredili tudi kakšno domačo nalogo oz. so tablo izkoristile za šolske probleme. Je pa res, da sem par dni pred državnim mislim, da sem se zataktiziral in postal malo živčen. Nasa najboljša je imela vsak dan kontrolno nalogo in se je začela sele v petek ob štirih popoldne pripravljat oz. obnavljat znanje. Sta pa ostali dve ogromno naredili od regij-

skega in jo precej nadomestili. Očitno živimo v tekmovalnem okolju in geslo: Važno je sodelovati in ne zmagovati, je bolj iz trte izvito. Če tako razmišljaš, potem skoraj ne moreš zmagati, je pa fajn, ker ti potem rezultat nič ne pomeni in se z njim ne obremenjuješ. Moja naloga kot mentor je bila, da otroke najboljše pripravim, kar se le da, z vsemi sredstvi tudi Internetom. Povedal sem jim, da mesto na tekmovalni ni tako

rezultate.», razlaga Uroš Ciber.

V dveh letih štiri ekipe trikrat na državnem prvenstvu: je lahko v ponos vsakemu društvu, pravi predsednik PGD Pijava Gorica **Štefan Mikolčević**. Tak uspeh je lep uvod v praznovanje 100-letnice, ki bo prihodnje leto. Od leta 2000 se uspehi vrstijo, zato pridobivamo podmladek. Vse čestitke vsem, ki se vse leto trudijo, čestitaj tudi Orlam za doseženo uvrstitev.

Andrej Padar

pomembno kot pa to, da si dobro pripravljen in nimaš potem slabe vesti. Tako si tudi bolj odporen na kritike po tekmovalni, ki lahko pridejo od sošolcev, ki so v tem primeru brčanje v temo (po letošnjem četrtem mestu so tudi dobili določene očitke, kar jim ni bilo preveč všeč). Moje mnenje je tudi, da mentor na takem tekmovalni, kot je državno, nosi še večjo odgovornost, kot sicer. Ne predstavlja se samo naše društvo, ampak tudi gasilska zveza Škofljica (ali pa kar občina) in tudi Regija LJ. I. Kar veliko ljudi se je trudilo za ta uspeh. Imeli smo veliko sestankov tudi z Orlami. So bili pa tudi edini, ki so uspeli čestitati ob 4. mestu v regijskem nivoju, si izmenjali literaturo in izkušnje in vsi dosegli izjemne

Andrej Padar, predsednik GZ meni, da je ekipa zmagala zato, ker je imela hrbtenico, ker je bila deležna vsestranske podpore društva in ker so se dobro pripravili.

Andrej Nered, predsednik komisije za mladino pri občinski GZ meni, da je k uspehu prispeval tudi občinski kviz, saj so tekmovalci pridobili potrebne izkušnje.

Boštjan Padar, dolgoletni mentor, pa komentira uspeh ekipe predvsem kot zagnanost deklet in mentorja Uroša. Pohvalno je, da so prvi v državi.

Milan Rajf, poveljnik občinske GZ, ugotavlja vsestransko korist občinskih tekmovalni, saj potem nadgradnja ni problem.

P.Pal

Priloga 10: Članek o zmagi na državnem tekmovanju iz gasilske orientacije

Slika 10: Članek o zmagi na državnem tekmovanju iz gasilske orientacije

Postali so državni prvaki

Bolje rečeno, državne prvakinja v orientaciji. Eva Kramar, Tadeja Lunar, Urška Pirc so na državnem gasilskem prvenstvu v Cerknem v soboto, 17. septembra 2011, dosegle prvo mesto v kategoriji starejši pionirji. Tako njihova mentorica Ksenija Vidmar kot člani drugih dveh ekip PGD Pijava Gorica so bili presrečni ob tako velikem dogodku.

Ta ni šel mimo občinskega vodstva: župan Ivan Jordan jim je v ponedeljek, 19. septembra, priredil sprejem v občinskih prostorih, jih pohvalil za trud, pogovorili so se tudi o formiranju mladinskega parlamenta na ravni občine.

Polni vtisov so se v svetlikajočih rumenih majicah v ponedeljek zvečer zbrali v gasilskem domu in obnavljali sobotni uspeh. Eva Kramar je povedala, da je bil najbolj naporen del poti strm in zavit klanec, poln grušča in spolzek od rose. Tadeji Lunar se je najbolj vtisnila v spomin napetost, polna pričakovanja in negotovosti, ko so razglaševali rezultate. Urška Pirc pa je bila vznemirjena zaradi žic električnega pastirja, ker so bile resna ovira pri iskanju orientacijskih točk. Vse so pohvalile mentorico Ksenijo Vidmar, ki jih je dobro pripravila na tekmovanje, dala dovolj informacij in tudi nekaj bombonov za boljšo motivacijo. Mentorica ocenjuje, da so dobro sodelovale med

seboj, dale vse od sebe in se žrtvovale za skupen uspeh.

Ekipo v sestavi Nine Janežič, Petre Krese in Amadeje Vidmar je tudi tekmovala. Zmagovitih stopničk niso dosegle, so pa doživele svoj prvi nastop, se potrudile in našle vse orientacijske točke.

Ekipo fantov – Žiga Tavčar, Domen Prijatelj in Andraž Ambrožič – je prav

tako dala vse od sebe. Žiga pravi, da je že smučal na Cerknem, pa mu je boljše šlo kot na orientaciji. Kljub temu so prišli na cilj.

Vsi so pohvalili oba Andreja, Pirca in Nereda, za mentorstvo ter Niko Pirc za nudenje vsakovrstnih uslug, bila je fizioterapevka, maserka, rezervna tekmovalka, skratka, deklica za vse.

V najlepšem spominu je vsem mladim gasilcem ostala sedežnica, saj jim je prihranila naporno pot nazaj. Med vožnjo so peli in si dali duška ob zmagi, enako tudi pri Čotu, kjer so izpraznili zalogo krofov in drugih dobrot, pa še Frenk jim je prinesel harmoniko, da so se poveselili. Župan Ivan Jordan pa jim je prihitel čestitat.

Zadovoljno je lahko tudi vodstvo PGD Pijava Gorica, saj doživlja društvo v zadnjih letih pravi razcvet. Poleg ženske desetine in ekipe veteranov sodeluje širok krog mladih, ki tako koristno izrabijo svoj prosti čas, mentorji pa jih znajo pritegniti z zanimivimi metodami dela in nikoli ne pozabijo na motivacijo.

Andrej Pirc, predsednik društva, je še enkrat poudaril, da so vse tri ekipe vztrajno vadile, da so osvojile temeljna znanja iz orientacije.

Peter Pal

Priloga 11: Pripravniki PGD Pijava Gorica zmagajo v državni orientaciji

Slika 11: Pripravniki PGD Pijava Gorica zmagajo v državni orientaciji

Mladi iz PGD Pijava Gorica zopet državni prvaki!

Tekmovanja so v polnem zamahu. Nekatera dekleta so pridno vadila že v času poletnih počitnic. Državna tekma v gasilski orientaciji je bila na sporedu 14. 9. 2013 v Svetem Juriju ob Ščavnici v Prlekiji.

Na državno tekmovanje se je preko regijskega tekmovanja, ki je bilo v Senožetih (Občina Dolsko), uvrstilo 5 trojk tekmovalcev iz PGD Pijava Gorica, in sicer trojka pionirjev, Leo Čotič, Jernej Mohar, Matija Gliha, mentor Andrej Pirc, dve trojki pripravnic, Urška Pirc, Eva Kramar, Tadeja Lunar, mentorica Ksenija Vidmar, Amadeja Vidmar, Petra Krese, Nina Janežič, mentor Klemen Mehle, ter dve trojki pripravnikov Klemen Lunar, Matic Nered, Jan Žnidaršič, mentor Rok Knavs, in Žiga Tavčar, Gašper Bolha, Andraž Ambrožič, mentor Klemen Mehle. Bolj se je bližal datum državnega tekmovanja, bolj pridno je mladina obiskovala vaje. Ekipa se so si zaupale tudi najmanjše detailje, kako izboljšati čase izvedbe vaje. Pionirji so morali izvesti vezanje vozlov, zbiti tarčo z vedrovko, prenesti vode od vedra do steklenice in poznati topografske znake. Pripravniki in pripravnice pa so morale pravilno postaviti gasilsko orodje, zviti gasilsko cev, speti cevi na trojak, navezati gasilsko orodje na vrh in odgovoriti na vprašanja iz gasilstva. Vaje so bile pred tekmovanjem na sporedu vsak dan. Pri tako velikem številu tekmovalcev je bil pred gasilskim domom pravi živ-zav. V primeru dežja so vaje potekale v garaži oziroma dvorani. Tudi mentorji smo spremljali in pomagali pri vajah.

Na dan tekmovanja smo se pred gasilskim domom dobili že ob 6. uri zjutraj in se s svojimi avtomobili odpeljali na postajališče Dolgi most, kjer nas je čakal avtobus, ki ga je rezervirala Regija Ljubljana 1. Kljub tekmovalnemu vzdušju in tekmovalni tremi smo se sproščeni odpeljali v Prlekijo. Tudi nas je pričakalo jesensko sonce. Tekmovanje se je odvijalo na igrišču osnovne šole. Po uspešni prijavi na tekmovanje smo se odpravili na progo za postavitev orodja. Pripravniki in pripravnice so vajo uspešno in hitro izvedli. Trema je popustila in čakali smo na čas, ki je bil določen za ekipo, da štarta na progo in preteče približno 6 km po okolici. Pionirji so izvedli vajo z vedrovko, nato pa še odtekli progo v dolžini 2 km z mentorjem. Trasa vseh prog je deloma

potekala po gozdu, deloma po poljih v okolici, tako da so imele nekatere ekipe tudi težave pri iskanju iskanih točk, kjer so se opravile zahtevane vaje. Na cilju so nas čakali preostali mentorji in mentorica, ter Nika in Maja, ki sta skrbeli, da so tekmovalci takoj dobili osvežilno pijačo, ko so prišli na cilj. Seveda smo bili vsi utrujeni. Ker je bila proga težka in tudi blatna, smo se morali urediti in preobleči v majice, ki nam jih je za tekmovanje pripravila Občina Škofljica in smo tudi na takšen način skrbeli za prepoznavnost občine. V šolski jedilnici smo se podkrepili, nato pa smo imeli do razglasitve rezultatov še veliko časa, saj na tekmovanju nastopilo prek 180 ekip. Organizatorji so pripravili krajši izlet po okolici, kjer smo si ogledali mlin na veter, ki so ga postavili na novo in je deloval, vendar zaradi pomanjkanja žita za mletje ne obratuje. Nato smo si v nekdanji osnovni šoli ogledali staro kmečko orodje in opremo, ki je značilna za tisto okolje Prlekije. Na koncu pa smo še odšli v oljarno, kjer iz bučnih semen na različne načine pridelujejo olje in druge dobrote, tudi čokolado.

Po vrnitvi na tekmovališče se je že pripravljalo za razglasitev rezultatov. Vse ekipe so se postavile na šolskem igrišču, sledili so govori, ki pa za mladino, ki čaka rezultate, niso pomembni. Naši pionirji so osvojili 12. mesto, zato smo se vsi skupaj preselili k pripravnikom, ki so na svoje rezultate čakali s stisnjenimi pestmi. Pripravnice so osvojile 7. in 12. mesto. Nato pa je prišla na vrsto razglasitev rezultatov v kategoriji pripravnikov. Težko smo vsi skupaj čakali na objavo rezultatov za naši ekipi pripravnikov. Druga ekipa pripravnikov je osvojila 12. mesto, prva ekipa, Klemen Lunar, Matic Nered, Jan Žnidaršič, pa so veliki zmagovalci letošnje izvedbe državne orientacije z veliko prednostjo. Vsi skupaj smo jih z velikim aplavzom pospremili na zmagovalni oder. Visoko so dvignili veliki pokal. Čestital jim je tudi predsednik GZ Slovenije, gospod Jošt Jakša, ki je bil 1. mesta še posebej vesel, saj prihaja iz naše regije, iz PGD Ljubljana mesto. Za zaključek smo se s predsednikom GZ Slovenije vsi skupaj še fotografirali. Pripravniki so se še posebej zahvalili pripravnicam Urški, Evi in Tadeji, ki so jim še posebej pomagale z nasveti pri vajah za boljše rezultate. Letos so več letih popolne prevlade deklet prišli

do odličnih rezultatov tudi fantje.

Po vrnitvi domov smo se kar pošteno lačni ustavili v naši tekmovalni bazi pri Čotu. Franci nas je postregel kot velike zmagovalce, saj smo ponovno prinesli veliki pokal. Vsi smo bili zelo veseli in smo skupaj sklenili, da bomo večer nadaljevali v dvorani gasilskega doma, kjer smo si nato na velikem platnu ogledali košarkarsko tekmo med Slovenijo in Grčijo. Harmonikar Andraž je ves večer vlekel meh svoje harmonike. Po tekmi smo bili seveda še bolj dobre volje, saj so naši zmagali.

Tako sem vam opisal del dogajanja, ki smo ga udeleženci tekmovanja preživeli. Vseh občutkov se pač ne da prelistati na list papirja. Težko je opisati vse veselje, pa tudi razočaranje, če rezultati niso takšni, kot smo vsi želeli. A vsi smo zmagovalci, ki smo si vzeli čas za vaje in vsa tekmovanja. Že sama uvrstitev na državno tekmovanje je cilj, ki ga nekateri pač ne bodo dosegli nikoli. Ob dobrem delu tako tekmovalcev in budnem spremljanju mentorjev se lahko na koncu veselimo dobrih rezultatov. Vse ure vaj, tudi ko ne gre, so s tem pozabljene. Vsi smo lahko ponosni na takšno mladino in mentorje.

Z gasilskim pozdravom, NA POMOČ!

Za PGD Pijava Gorica
predsednik Andrej Pirc

Slovensko žensko društvo
za mir v svetu v sodelovanju z
Društvom upokojencev Lavrica

**vas vabi
na predavanje
z naslovom**

**STARANJE IN
MEDICINA**

**ki bo v četrtek,
dne 17. 10. 2013
ob 17. uri v KS Lavrica.**

Predavala bo gospa
POLONCA STEINMANN,
zdravnica družinske medicine.

Vstop prost.

Toplo vabilenil

Priloga 12: PGD Pijava Gorica se predstavi s staro ročno brizgalno

Slika 12: PGD Pijava Gorica se predstavi s staro ročno brizgalno

4. srečanje starih gasilnih brizgaln

Lavrica, 14. september 2013. Srečanje je organizirala Občinska gasilska zveza Škofljica. Ves potek srečanja je vodil veteran in starosta škofeljskih gasilcev gospod Franc Trtnik. Občinska gasilska zveza Škofljica mu je nudila vso pomoč, tako da je organizacija v popolnosti uspela. Skoraj že lahko ponosno rečemo, da je letošnje srečanje že kar tradicionalno.

V celotni Sloveniji je 17 gasilskih regij. GZ Škofljica sodi v regijo Ljubljana I. Do sedaj so sodelovala gasilska društva samo iz naše regije, morda bo pa kdaj prišla celo pobuda, da se še kdo pridruži iz drugih regij. Na srečanju je tekmovalo in nastopilo 5 ekip z motornimi brizgalnami in 10 ekip z ročnimi brizgalnami, od tega 2 iz drugih regij.

Pobuda za srečanje je že na začetku dala komisija za veterane GZ Škofljica in regije Ljubljana I. s podporo vodstev GZ Škofljice in regije Ljubljana I. Sedaj se vse to nadaljuje.

Namen teh srečanj je, da se tudi v tem delu Slovenije vzbudi čut do starejše gasilske opreme. Ta aktivnost spodbuja, da se oprema, kjer še obstaja, funkcionalno usposobi in dopolnjuje. To velja tako za tehnični del, stroje in normative, kot tudi za osebno opremo, da je izvirna in usklajena. Razveseljivo je, da se število nastopajočih iz leta v leto povečuje, čeprav ne nastopajo vedno ista društva.

Tako so letos nastopili:

– društva z motornimi brizgalnami, kot sledi:

- ZAPOGE,
- VODICE,
- TOMIŠELJ,
- DOBROVA,
- LAVRICA,

– društva s starimi ročnimi brizgalnami, kot sledi:

- VRANSKO,
- ŽALNA,
- PIJAVA GORICA,
- DOLSKO,
- HORJUL,
- VRZDENEC,
- IG,
- POLJE,
- DOBROVA,
- TOMIŠELJ.

Zelo so bile zanimive stare ročne brizgalne, kjer »VŽIG« ne zataji. Že med temi je bila letos zanimiva ročna brizgalna gasilskega društva Dobrova, ki ima še originalno vgrajen tudi bencinski motor. Enota je

nastopila z ročnim in posebej z motornim pogonom.

Popoln pogled na zanesljiv prevoz pa sta nudili konjski vpregi gasilskih društev HORJUL in VRZDENEC. Oba nastopa sta nudila pravi ponos njihovim lastnikom. Česa takšnega danes ni moč videti vsak dan. Bilo je enkratno.

Izredno lepa je bila na pogled in seveda dobro delujoča za to priložnost obnovljena ročna brizgalna GD Ig.

Motorne brizgalne so bile v ponos času, iz katerega izhajajo. S »temperamentnim« zvokom in časom se lahko kosajo z novjšimi »rosenbavericami«. Vsem nastopajočim izrekamo iskrene čestitke za voljo in čas, ki so ga namenili za pripravo in

16

udeležbo na tem srečanju. Upamo, da je tako velika in kakovostna udeležba tudi spodbuda za naprej. Temu mnenju sta se pridružila tudi predsedujoči regije Ljubljana I. gospod Franc Bradeško in župan Občine Škofljica gospod Ivan Jordan.

Tudi priprave za izvedbo na srečanju starih brizgaln in sam potek srečanja so

B, redarjem in gasilskemu društvu Lavrica, njegovemu poveljniku za sodelovanje in pripravo prostora. V slogi je moč in to gasilci vedno spoštujejo in si pomagajo.

Posebej moram pohvaliti lastnike konjskih vpreg, kako odlično so pripravili svoje konjske vprege. Takšne res lepe prizore

odvisni in izvedljivi od ljudi, ki so pripravljeni pri takšni akciji sodelovati s svojim znanjem in pripravljenostjo.

Zahvala gre še posebej predsedniku in poveljniku GZ Škofljica, tovarišem Milanu Černetu in Milanu Raifu, ter vsem članom, ki so sodelovali v sodniški komisiji A in

je bilo mogoče videti v naših krajih nazadnje pred 50 ali 60 leti. Kako so se konji svetili, kakor je bilo nekoč, ko so kakšno imenitno »ohcet« peljali v Ljubljano pred Magistrat. Tudi vse čistilno orodje so imeli s seboj. Današnji konji so pač drugačni, ker puščajo za seboj le oljne in bencinske mudeže.

Na koncu naj le povem, da so starodobniki tudi tekmovali. Za vse to obstoji tudi vrstni red, ki pa za te vrstice ni pomemben. Še vedno velja pravilo, da je pomembno »SODELOVATI«. Prisotni so se družili, obujali spomine na marsikaj. Vrstni red sodelujočih je bil, vključno s točkovnim delom, izročen njim osebno.

V mesecu oktobru – mesecu požarne varnosti za vse velja stari gasilski pozdrav.

NA POMOČ!

Besedilo in foto: Andrej Pogačnik

Priloga 13: Članek o tretjem mestu na državnem mladinskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta

Slika 13: Članek o tretjem mestu na državnem mladinskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta

Mladinke PGD Pijava Gorica tretje na državnem tekmovanju

Gasilska tekmovanja mladine so že nekaj časa v polnem teku. Mladina na Pijavi Gorici se je pripravljala za gasilsko orientacijo že v aprilu. Vadili so v vaji z vedrovko, vezanju vozlov, prenosu vode, postavljanju orodja, prepoznavanju topografskih znakov, navezavi orodja, zvižanju cevi in spenjanju cevi. Če se dobro vadi, so potem tudi vidni dobri rezultati na tekmovanju. Seveda je bilo vsako popoldne zelo živahno in zanimivo pred gasilskim domom na Pijavi Gorici. Na vaje so pridno hodili tako mladina in mentorji kot tudi nekateri mlajši otroci in njihovi starši. Za naraščaj se ne bojimo. Na vrata trkajo vedno novi obrazi, česar se zelo veselimo.

Na občinski orientaciji, ki so jo 10. 5. 2014 organizirali v PGD Iška vas, je s Pijave Gorice sodelovalo 10 trojk z mentorji. Dosegli so naslednje rezultate: pionirke 2., 6. in 7. mesto, pionirji 2. mesto, mladinke 1. in 2. mesto, mladinci 2. mesto, pripravnice 1. mesto in pripravniki 1. in 3. mesto. Pripravnice in mladinke so hkrati ponovno prejele prehodne pokale za najboljši rezultat na celotnem tekmovanju vseh treh gasilskih zvez – Škofljica, Ig in Velike Lašče. Mladinke so ta rezultat dosegle že tretjič zapored. Polvalno. Najboljše dve ekipi v kategoriji sta se uvrstili na regijsko orientacijo v Notranje Gorice, ki bo potekala 7. 6. 2014.

Seveda pa je bilo večina vaj namenjenih mokri vaji s hidrantom, s katero so se naše mladinke uvrstile na državno tekmovanje za Memorial Matevža Haceta. Dekleta so se vaj redno in zavzeto udeleževala. Res

so se trudile in vajo zelo dobro osvojile. Seveda so prišli tudi dnevi, ko ni šlo nič od rok in smo že drug drugega samo gledali. Odpenjale so se cevi, kar je imelo za posledico, da je bila Lara, pa še kdo premočen do kože. In prišla je sobota, 17. maja, ko smo se že zgodaj zjutraj z avtobusom, na katerem so bile tudi pionirke iz Matene, odpravili v Ormož. Tam je namreč potekalo državno tekmovanje za pionirske in mladinske ekipe. Na poti proti Štajerski nas je spremljal dež, tako da smo bili vsi skupaj malo zaskrbljeni. Bili smo v kar številni zasedbi, mentorji in navijači, Andrej, Štefan, Milan, Andrej, Ksenija, Uroš, Klemen, Urška, Tadeja, Petra in Nina. V Ormožu se je dež umiril in malo so se umirili.

Kaj kmalu so nas poklicali na prijavo. Tam je bil eden izmed članov v sodniški zasedbi tudi naš predsednik Gasilske zveze Škofljica tovariš Simon Černe, ki je poskrbel, da so mladinke premagale tremo in strah. Vse so nasmejane odšle na prog, kjer so postavile svoje orodje. Po predaji raporta deseterke Katje so dekleta povsem mirno čakala na napad. Pogumno so skočila vsaka po svoj kos opreme. Katrina je prišla ključ in se postavila pred hidrant, Špela in Lara sta potegnili vsaka svojo cev do trojaka, Nika in Maja sta naredili 1. napad, Zarja in Ana pa 2. napad. Ko je Lara zakričala vodo, je Katrina odprla ventil na hidrantu in voda je napolnila cevi do trojaka. Nika in Zarja sta tudi želeli vodo vsaka za svoj napad in Lara je že odpirala ventile na trojaku. Po zbilih tarčah se je ura ustavila pri 34 sekundah. Bili so vsi

skupaj zelo veseli, saj se nismo nadejali tako dobrega časa. Na vajah nismo nikoli ustavili štoparic s tako dobrim časom. Mladinke so nato izvedle vajo korakanja brez napak in še reševanja vprašanj z eno napako. Naša najmlajša, Manca, je v solzah odšla s tekmovališča, a smo jo kmalu potolažili.

Nekateri so nato odšli na vodene ekskurzije po okolici Ormoža, tekmovalke in še nekateri pa smo spremljali druge ekipe na tekmovališču. Po ozvoženju so sporočili, da so mladinke iz Pijave Gorice na trenutnem drugem mestu. Nekatere niso bile zadovoljne z novico, spet drugi pa smo bili kar zadovoljni. Do konca tekmovanja nas je prehitela samo še ena ekipa, ki je nato tudi zmagala. Ko me je poklical tovariš Černe in sporočil, da smo osvojili 3. mesto, se mi je odvalil kamen od srca. Verjetno se mi je po obrazu naredil velik nasmeh. Dekleta so to videla in tudi one so hotele vedeti za dobro novico. Dejal sem jim samo, da so se uvrstile do 5. mesta. S tekmovalkami so nas uvrstili v zmagovalni čsalon med druge zmagovalce. Vse druge ekipe so se razvrstile po regijah, iz katerih prihajajo. Ko so že vse druge ekipe bile postavljene za zaključek, smo prikorakali tudi mi. Vsi navijači so ploskali, še posebej pa naši. Ko so na zmagovalni oder poklicali našo ekipo, se je iz grl naših navijačev slišalo Pijava je zakon. Vse tekmovalke in mentor smo prejeli velike medalje okoli vratu in velik pokal za dosegeno 3. mesto na državnem tekmovanju. Ta trenutek si bomo vsi skupaj, še posebej pa vsaka tekmovalka zapomnili za vse

čase. Tekmovalke so dosegle rezultat, ki ga ni dosegla še nobena ekipa iz GZ Škofljica. Vedno znova smo spoznavali, da se ne zmoremo kosati z drugimi ekipami v gasilsko-sportnih disciplinah, a mladinke s Pijave Gorice so to dosegle in presegle. Zaostale so samo za zmagovalkami iz Pe-

Naše mladinke so pile iz pokala kot prave zmagovalke. In naše mladinke so: Katja Nered, Katrina Šerjak, Manca Gliha, Lara Mohar, Špela Čotič, Nika Pirc, Maja Vidmar, Zarja Tavčar in Ana Kramar ter mentor Andrej Pirc.

Iskrene čestitke!

Ob tej priložnosti mu vse gasilke in gasilci iz PGD Pijava Gorica želimo vse najboljše in še veliko let gasilskega udejstvovanja, predvsem pa veliko zdravja in osebne sreče. Naše mladinke so mu polepšale dan z dobro uvrstitvijo, gasilci pa smo mu podarili snominsko darilo. V veseljem

Priloga 14: Intervjuji z mentoricami

Izvedba intervjuja s Tadejo Lunar

Kaj je za vas motivacija?

Zame je motivacija spodbujanje otrok oziroma mladine, da hodijo na gasilske vaje. V šoli smo se učili, da poznamo notranjo ter zunanjo motivacijo. Notranja motivacija je sama želja posameznika. Zunanja motivacija pa so lahko mentorji in predsednik.

Katera je za vas pomembnejša motivacija?

Pomembnejša je notranja motivacija. Saj če si otrok sam ne želi in mu dejansko na nek način vsiljuješ svojo voljo, potem bo to otrok sprejel z odporom.

Kako razdeljujete naloge v ekipi?

V mojem primeru so bile naloge že razdeljene med fanti. Kljub temu smo nekatere naloge med člani ekipe zamenjali, zaradi želje pripravnikov po boljših rezultatih. To smo naredili tako, da smo testirali vse možne kombinacije in tako ugotovili s kakšno razdelitvijo nalog smo dosegli najboljši čas.

Kako jih motivirate?

Fante motiviram tako, da tekmujejo z drugimi ekipami, saj se tako bolj potrudijo. Tako se izkažejo meni in mlajšim ekipam, katerim so za vzor.

Imate kakšen sistem nagrajevanja?

Po vsakih gasilskih vajah vsi otroci dobijo isto nagrado (npr. lizike, kislice, bonbone). Zaradi različnih rezultatov pa so nagrade lahko tudi različne. Tiste ekipe, ki se uvrstijo na državno tekmovanje, jeseni odidejo v Gardaland. Od vsakega mentorja pa je odvisno kakšno nagrado bo dobila njegova ekipa. Nekateri nič, nekateri pa so nam obljubili kopanje. Poleg tega po vsaki tekmi obiščemo gostilno Čot.

Kakšne pa so povratne informacije mladine pri vašem delu?

Ko fantje pridejo na vaje so po navadi dobre volje iz česar sklepam, da popoldneve radi preživijo z mano. Tudi jaz sem zadovoljna s to ekipo, saj so pridni, delavni in imajo jasno načrtane cilje. Prijateljske odnose krepimo tudi izven tekmovalnega obdobja.

Izvedba intervjuja z Evo Kramar

Kaj je za vas motivacija?

Zame je motivacija vse tisto, kar nas pripravi do tega, da delamo in se trudimo. To je na primer želja po uspehu, dokazovanje da nekaj zmoreš, da bo predsednik (tudi mentorica in starši) ponosen na nas in naše uspehe. Menim, da je zelo pomembno spoznati, da s pozitivnim razmišljanjem vplivaš na to kaj zmoreš.

Kako razdeljujete naloge v ekipi?

Glede na njihove zmožnosti in sposobnosti. Včasih ima velik vliv tudi to kolikokrat so prisotne na vajah. Poizkusile smo različne kombinacije, gledale na čas in izbrale najboljšo kombinacijo.

Kako prepričate mlade, da se potrudijo?

Tako da mu vlivam upanje s spodbujanjem, da on to zmore in da mu gre dobro. Na koncu jih prepričamo tudi z nagradami. Z obljubami, vendar je pri tem pomembno, da jih tudi realiziraš. Včasih je kakšna obljuba tehnično težje izvedljiva zato ni izpolnjena takoj, zaradi česar nam kot tekmovalkam nikoli ni padla motivacija.

Imate kakšen sistem nagrajevanja?

Seveda. Vsi, ki se uvrstijo na državno tekmovanje dobijo nagradni izlet v Gardaland. Vsako ekipo pa nagradi tudi mentor po lastni volji.

Kakšne so povratne informacije mladine pri vašem delu?

Bolj kot se spustiš na njihovo raven, se trudiš biti njihov prijatelj in zaupnik raje te imajo. Bolj je učinkovito, če jim nalogo predstaviš skozi igro kot če se dereš na njih. Kljub vsemu pa moraš imeti neko avtoriteto in postaviti jasne meje. Glede na to, da na vaje prihajajo z veseljem, menim da so z delom mentorjev zadovoljni.

Izvedba intervjuja z Urško Pirc**Kaj je za vas motivacija?**

Nekaj za kar se trudiš, ko kaj delaš.

Kako razdeljujete naloge v ekipi?

Povprašamo jih za mnenje kdo si kaj želi delati. Potem pa se mora tudi izkazati in ustvariti čim boljši čas. Če ugotovimo, da drug član ekipe neko nalogo opravi še hitreje, potem vloge zamenjamo.

Kako prepričate mlade, da se res potrudijo?

Tako, da jim vaje narediš zabavne. Včasih pa jim postaviš tudi normo in če jo dosežejo potem dobijo dodatno nagrado. Včasih dosežeš zdravo tekmovalnost tudi, če sam tekmuješ proti ekipi, zato v tem vidijo izziv premagati nekoga starejšega z veliko izkušnjami iz državnih tekmovanj.

Imate kakšen sistem nagrajevanja?

Seveda po vsakih vajah dobijo sladkarije. Po uvrstitvi na državno tekmovanje pa izlet v Gardaland. Včasih na vajah tudi ostali mentorji prinesemo kakšne domače slaščice.

Kakšne so povratne informacije mladine pri vašem delu?

To bi bilo najbolje kar njih vprašati. Sem mnenja, da to vidiš pri mladini v njihovem obnašanju do mentorja. Če te ubogajo in naredijo kot rečeš so očitno zadovoljni in so veseli ko so na vajah.

Priloga 15: Dobesedni prepis srečanja fokusne skupine

Moderatorka: Danes smo se zbrale tukaj, da bi se pogovarjali o temi motivacija v PGD. Želimo predvsem izvedeti vaša mnenja, vtise in želje, saj želimo izboljšati, kar počnemo narobe. Za začetek se bomo pogovarjali o tem kaj je za vas motivacija na gasilskih vajah?

Nika: Na koncu sa zga tekmo vanja gremo na kosilo v Čota.

Špela: Jst pa velikrat pridem zto k se hočem družiti s temi puncami.

Manca: Na vajah me motivira predsednik.

Katja: Uspehi so tudi motivacija za vnaprej.

Maja: Men je blo pa ful lepo k je predsednik Andrej v Glasnik napisu, da je fulponosn na ns. Res mislm da je to vredn truda, da se uvrstimo na državca še kdaj.

Nika: Maja jst se zlo strinjam iz tabo. Pa lepo je blo k nam je dal oči na majčke kr imena natisnt.

Moderatorka: Ana in Katrina, kaj pa vi dve menita o tem?

Ana: Meni največ pomen druženje pa pač pohvale pa nagrade.

Katrina: Jz se strinjam z usem tem kar so punce rekle.

Moderatorka: Ali imate kakšen motivacijski moto?

Nika: Ja, mislmenga mam. Oči vedn govori, da vaja dela mojstra, če mojster dela vajo.

Ana: Jst mam pa en moto takrt k se nam vaja na tekmi ne posreči dlihtkokt bi si želel. Takrt si vedno rečem pač da upanje umre zadnje.

Moderatorka: Kdo vas pa kej motivira? Kdo so vaši vzorniki pri gasilcih?

Manca: Druge mladinke, ki so že ble na državcu.

Ana: Men so pa vzorniki vsi k se trudjo pa pomagajo drugim.

Nika: Moj vzornik je pa oči, torej tale naš predsednik. Če provtut ostali prostovoljci.

Špela: Strinjam se z Niko in Ano. Drugač pa vsi k so vztrajni pa ns spodbujajo na vajah.

Maja: Vsi gasilci k že majo za sabo kakšne uspehe.

Katja: Jst se strinjam z Majo.

Katrina: Men sta pa Maja pa Nika tut vzornice zarad prejšnjih dosežkov.

Moderatorka: Kaj menite pa o medgeneracijskem sodelovanju v našem društvu?

Maja: Zelo je lepo, ko starejši pomagajo.

Nika: Ja, se strinjam. Prostovoljci smo ful povezani. Tut tiste k so včas dosegale dobre rezultate, dans nam pomagajo.

Katja: Pa na tekmovanjih se velik družmotut iz tekmovalci iz drugih društev.

Nika: Ja pa ne sam iz tekmovalci. Tut z mentorji. Zdejsm se spomnla, da nm en mentor vedn prinese čokolado. U bistvu ne vem, mislim, da je sodnik.

Katrina: Ja pa tut na vaje vedno pride zelo veliko generacij. Včasih mi gledamo vaje od veteranov al pa članov. Učas pa tut oni pridejo na vaje pa nm izrečejo podporo.

Moderatorka: Kaj pa vas spravi v slabo voljo oziroma vas razočara?

Ana: Mene zmoti to, da nekateri velikokrat manjkajo. Ali pa tud to da nekateri nočjo sodelovat.

Špela: Mene pa spravi v slabo voljo, da hočjo nekateri bit ukazovalni.

Katja: Ja mene razočara, če kdo noče delat česa.

Maja: Mene pa sprav v slabo voljo, če se kdo vmešava v probleme drugih.

Ana: Ja pa tut to, da eni včasih ne poslušajo mnenj od drugih. Pol pa še trmasto vztrajajo na svojem.

Nika: Ene pa sploh nočjo pomagat pri pripravi opreme.

Ana: Ja sej pol namigneš na to, včasih tut poveš sam učas še zmer pol ni učinka.

Katja: Men je pa moteče to, da včasih vaje prilagodimo kšni k ma še drugih velik obveznosti, zato da bi ona pršla, ampak pol nje na koncu še zmeraj ni na vajah.

Katrina: Mene pa razjezi, če delamo pa kdo reče, da se ne trudmo dovolj.

Moderatorka: Kaj bi vas še spodbudilo k prizadevnejšemu delu? Na kakšen način bi še spodbudili motivacijo pri ostalih?

Katja: Da bi bilo še več navijanja.

Katrina: Še kakšen moj lastni uspeh.

Ana: Morda pa bi tiste, ki včasih zamujajo ali pa ne želijo delati spodbudili k delu z kaznijo.

Moderatorka: Kaj točno misliš s to kaznijo?

Ana: Tako bolj simbolično. Na primer, da bi tista, ki nebi hotla pripraviti orodja naprimer ostala brez kislice.

Moderatorka: Še kakšna ideja o spodbujanju k še prizadevnejšemu delu?

Katja: Jaz pa menim, da bi se tudi med sabo morali spodbujati.

Maja: Menim, da velikokrat slišimo spodbujanje od mentorjev.

Nika: Mene pa to včasih tudi zmoti med vajo.

Moderatorka: Se spomnite kakšnega dogodka, pri katerem ste si rekli, kako lepo je biti član PGD?

Manca: Vedno, kadar dosežemo dobre rezultate.

Katrina: Ko smo odšli v Gardaland in sem se imela fajn.

Katja: Na cilju, ko sem pogledala čas izvedbe vaje.

Ana: Ko se na vajah vsi skupaj zabavamo.

Nika: Tudi med naravnimi nesrečami, ko mediji poročajo, da smo gasilci zaslužni za pomoč.

Maja: Jst se strinjam iz Niko. Čeprav je res veliko takih trenutkov. Tud zdj v teh dneh, k prpravlamo veselico, se imamo super.

Moderatorka: Kaj vas pa moti pri PGD?

Nika: Nič me ne moti.

Manca: To smo že povedale, ko smo povedale kaj vse nas razjezi.

Ana: Včasih me zmotijo kakšni nelogični izgovori oseb. Drugače pa me ne moti nič.

Katja: Mislm, da smo kr use zadovoljne z našim društvom.

Špela: Jstut nimam nobene pripombe.

Moderatorka: Kaj so za vas najpomembnejše vrednote?

Katja: Sodelovanje in trud.

Nika: Potrpežljivost in tekmovalnost.

Ana: Pomoč drugim.

Špela: Sodelovanje

Katja: Spomnila sem se še ne prijateljstvo med člani ekipe.

Moderatorka: Kaj pa menite ostale?

Maja: Men je najbolj pomembno druženje.

Manca: Men pa zabava. No pa tut nagrada.

Katrina: Jst se pridružujem mnenju od desetarke.

Moderatorka: Kaj menite o vaši desetarki.

Ana: Katja je res super in prilagodljiva.

Maja: Včasih ne upa povedati na glas kaj jo moti.

Katja: Ja, Maja ima prav. Svoje težave vedno zaupam njej in Niki.

Nika: Menim, da se je zelo hitro vključila v mesto desetarke.

Špela: Strinjam se z ostalimi.

Moderatorka: Kaj si želiš, da bi se spremenilo v PGD?

Katja: Še več sodelovanja.

Manca: Da bi se še naprej zabavale.

Maja: Da bi skupaj odšli še na kakšno super tekmovanje.

Nika: Jst mislm, da naj ostane tako super kot je.

Moderatorka: Punce hvala za sodelovanje pri skupinskem pogovoru.